

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет землевпорядкування

НУБІП України

УДК 332.3:657.371:726 (477.41)

ПОГОДЖЕНО **ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ**
Декан факультету землевпорядкування Завідувач кафедри геодезії та картографії
д.е.н. ЄВСЮКОВ Т.О. д.г.н. КОВАЛЬЧУК І.П.
«__» _____ 2023 р. «__» _____ 2023 р.

НУБІП України

МАГІСТЕРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему «Особливості інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення в місті Києві (на прикладі історико-меморіального комплексу "Бабин Яр")»

Спеціальність - 193 «Геодезія та землеустрій»

Освітня програма – Геодезія та землеустрій

Орієнтація освітньої програми – освітньо-професійна

НУБІП України

Гарант освітньої програми
доктор економічних наук, професор МАРТИН А.Г.
(підпис)

Керівник магістерської кваліфікаційної роботи

доктор економічних наук, професор

ЄВСЮКОВ Т.О.
(підпис)

Виконала

СТРЕЛЬЧЕНКО Л.В.
(підпис)

НУБІП України

2023

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
Факультет землевпорядкування

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

геодезії та картографії

д.е.н. КОВАЛЬЧУК І.П.

«18» листопада 2022 р.

ЗАВДАННЯ

ДО ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

СТУДЕНТЦІ

Стреличенко Лілії Володимирівні

Спеціальність – 193 «Геодезія та землеустрій»

Освітня програма – Геодезія та землеустрій

Орієнтація освітньої програми – освітньо-професійна

Тема магістерської кваліфікаційної роботи: «Особливості інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення

в місті Києві (на прикладі історико-меморіального комплексу «Бабин Яр»)», що затверджена наказом ректора НУБіП України від «14» листопада 2022 р. №1697 «С»»

Термін подання завершеної роботи на кафедру – за десять днів до захисту магістерської кваліфікаційної роботи.

Вихідні дані до магістерської кваліфікаційної роботи:

- Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель на території кадастрового кварталу 91.104 обмеженого вулицями Юрія Іллєнка, Хохлових Сім'ї, Дорогожицька, Теліпи Олени у Шевченківському районі м. Києва;

- Графічні матеріали на електронних та паперових носіях на територію дослідження (історико-меморіальний комплекс «Бабин Яр»);

- Матеріали з Державного фонду документації із землеустрою;

- Відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень;

- Відомості з Державного земельного кадастру у паперовій та електронній формі, у тому числі Поземельної книги; книги записів реєстрації державних актів на право власності на землю та на право постійного користування землею, договорів оренди землі, файлів обміну даними про результати робіт із землеустрою.

Перелік питань, які підлягають дослідженню:

1. Аналіз нормативно-правового забезпечення процесу інвентаризації земель;
2. Оцінка сучасного стану проведення інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини;
3. Обґрунтування особливостей інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення в місті Києві (на прикладі історико-меморіального комплексу "Бабин Яр").

Дата видачі завдання «17» листопада 2022 року

Керівник магістерської
кваліфікаційної роботи

СВСЮКОВ Т.О.

Завдання прийнята до виконання

СТРЕДЬЧЕНКО Л.В.

ВСТУП	6
1 РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ	9
1.1. Історичний аспект формування процесу інвентаризації земель в Україні та світі	9
1.2. Нормативно-правове та технічне забезпечення процесу інвентаризації земель в Україні	13
1.3. Поняття, класифікація та охорона об'єктів культурної спадщини	39
1.4. Міжнародний досвід інвентаризації та обліку об'єктів культурної спадщини	52
РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ	61
2.1. Стандарти та методи інвентаризації земель	61
2.2. Оцінка стану земельних ділянок та об'єктів культурної спадщини	68
2.3. Геоінформаційні системи в інвентаризації культурної спадщини	70
РОЗДІЛ 3. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ПРИКЛАДИ ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ “БАБИН ЯР”	78
3.1. Національне значення історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”	78
3.2. Проведення інвентаризації земельних ділянок на території історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”	85
3.3. Подальші напрями збереження та відновлення історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”	102
Висновки	103
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	105

ВСТУП

Культурна спадщина є важливим виявом людської творчості та є необхідною складовою національної ідентичності. Здатність оцінювати, зберігати та передавати традиції, знання та навички є визначальною для унікальності культури окремих груп, громад і суспільств. Підсилення зусиль у сфері охорони культурної спадщини стало пріоритетом багатьох довгострокових розвиткових програм, включаючи програми Європейського Союзу та Організації Об'єднаних Націй. Міська цільова програма «Охорона та збереження культурної спадщини м. Києва на 2022-2024 роки» свідчить про значення культури як важливого компонента національної пам'яті. Культурна спадщина виступає ключовим ресурсом стратегічного розвитку держави і важливою частиною культури людської цивілізації. Сприйняття та ставлення до культурної спадщини вказують на рівень розвитку суспільства та духовну зрілість громадян. Систематична робота органів місцевого самоврядування у галузі охорони пам'яток культури, спрямована на збереження цінностей для майбутніх поколінь і їх ефективне використання в громадському житті, сприяє самоідентифікації нації та втіленню її унікальності. Процес інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення в місті Києві на прикладі історико-меморіального комплексу «Бабин Яр» має надзвичайно важливе значення для збереження культурної спадщини національного значення.

Метою магістерської роботи є обґрунтування особливостей інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення на прикладі історико-меморіального комплексу «Бабин Яр».

Для висвітлення поставленої мети дослідили такі завдання:

1. Аналіз нормативно-правового забезпечення процесу інвентаризації земель;

2. Оцінка сучасного стану проведення інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини;

3. Обґрунтування особливостей інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення в місті Києві (на прикладі історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”).

Об'єктом дослідження є процес інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення на прикладі історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”.

Предметом дослідження є теоретико-методологічні засади та практичні підходи до інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини.

Методи дослідження. Для вирішення завдань магістерської роботи застосовувалися різноманітні наукові методи дослідження, зокрема: монографічний (при огляді й опрацюванні різнобічних наукових публікацій з питань інвентаризації земель культурної спадщини тощо); історичний метод (при здійсненні аналізу передумов інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини та інші.

Інформаційна база даного дослідження були Закони України, Київської міської державної адміністрації, методичні та статистичні матеріали Держгеокадастру, веб-ресурси, відкриті джерела даних, результати власних досліджень, наукові та проектні матеріали землевпорядних організацій вітчизняні та зарубіжні наукові праці з обґрунтування інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини тощо.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому що, матеріали дослідження в магістерській роботі можуть бути використані у подальшому науковому опрацюванні загальнотеоретичних та практичних питань щодо опрацювання даних для проведення інвентаризації земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини, а також у наукових роботах та розробці документації із землеустрою.

1. РОЗДІЛ І ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Історичний аспект формування процесу інвентаризації земель в Україні та світі

Інвентаризація (від латинського слова *invenire* – знаходити, шукати) або простими словами – це процес складання детального опису майна.

В Стародавньому Єгипті інвентаризація була основним обліковим прийомом. При I і II династіях (3400-2980 рр. до н.е.) кожні два роки практикувалось проведення інвентаризації рухомого і нерухомого майна [1]. Завданням такої інвентаризації було визначення майна, яким реально володіє власник.

Від VII до XIII століття в Китаї склалася досить розвинута система обліку матеріальних цінностей, що включала в себе обліковий апарат і відповідну структуру. Облікові робітники ділилися на три відділи, де фіксувалися прихід, розхід і залишок цінностей. Перший і другий відділи відображали рух цінностей, тоді як третій відділ виконував інвентаризацію та реєстрував натуральний залишок, але не здійснював облікового залишку.

Паралельно з визначенням наявного майна, яким володіє власник, виникло ще одне завдання інвентаризації – забезпечення його збереження. Цьому сприяло введення в Стародавній Греції концепції матеріальної відповідальності, що стала основою інвентаризації. Навіть найменша нестача компенсувалася із застави або майна особи, яка несла матеріальну відповідальність, або за поручительством. Ініціатива щодо перевірки цінностей повинна була виходити від самої особи, яка несла матеріальну відповідальність.

У Стародавньому Римі облік матиме головним чином контрольне значення. Таким чином, його завданням стане виявлення збитків, що виникали

через шахрайство або недбаість слуг господарів. Єдиним способом вирішення цього завдання виступала інвентаризація.

Загалом можна зробити висновок, що на момент свого виникнення інвентаризація розв'язувала два основних завдання: визначення обсягу матеріальних цінностей, якими реально володів кожен власник, а також забезпечення їх належного збереження. Оскільки сам облік у Стародавньому Єгипті, Китаї, Греції та інших країнах в першу чергу використовувався для реєстрації фактів, а не для управління майном, то він служив скоріше для документування, ніж для прийняття управлінських рішень.

В Середньовіччі основними обліковими прийомами були звітність та інвентаризація. Облік в цей період реалізовувався завдяки проведенню інвентаризації майна шляхом складання інвентаризаційних описів, яскравим прикладом якого в Англії є Книга страшного суду (1086 р.).

У документах епохи Візантійської імперії зазначалось, що проведення інвентаризації земельного фонду було невід'ємною частиною обліку. Інвентаризація при цьому мала сумільний характер та проводилась згідно з класифікатором земельного фонду. Ще одне завдання інвентаризації, яке склалось в Європі у середні віки, – підтвердження залишків цінностей перед складанням річного балансу.

З початком XIX століття відбулися суттєві зміни в політичних, суспільно-економічних і культурних відносинах у світі, викликані зародженням капіталізму. Не обійшли стороною такі зміни і облікову думку, яка до цього моменту досить часто носила розрізнений, суб'єктивний і несистематичний характер. Одним із питань, які хвилювали французьких авторів того часу була проблема співвідношення інвентарю і балансу.

Варто відзначити, що в Німеччині на початку XX століття окремі питання щодо проведення інвентаризації регулювалися законодавчо. Так, кожний купець при відкритті свого торговельного підприємства повинен чітко описати свої земельні ділянки, свої вимоги і борги, кількість грошей та інші

майнові об'єкти; при цьому повинна бути проведена оцінка вартості окремих майнових об'єктів та зроблено висновок, який відображає відношення між майном і боргами.

У Київській, Подільській і Волинській губерніях в основу землеустрою було покладено інвентаризацію садиб, яку проводили до 1861 р. До складу наділів повинні були ввійти всі землі, занесені до інвентарів, які перебували у селянському користуванні.

Основні положення по інвентаризації 1947 року стали першим систематизованим документом, який розкривав необхідність, періодичність та порядок проведення інвентаризації у вітчизняній практиці. Крім загальних вказівок, Основні положення містили наступні розділи: 1) інвентаризація основних засобів; 2) інвентаризація матеріалів і товарів; 3) інвентаризація незавершеного виробництва, незакінчених капітальних робіт, незакінченого капітального ремонту і підготовчих робіт; 4) складання порівняльних відомостей по інвентаризації основних засобів, товарно-матеріальних цінностей, незавершеного виробництва і незакінчених робіт; 5) інвентаризація каси; 6) інвентаризація витрат, доходів і витрат майбутніх періодів, резерву майбутніх платежів; 7) інвентаризація земельних ділянок, родовищ копалин, лісових угідь; 8) порядок регулювання інвентаризаційних різниць і оформлення результатів інвентаризації тощо.

Наступним етапом історичного розвитку процесу інвентаризації в Україні було проведення земельної реформи, початком якої вважається 15 березня 1991 р., коли набули чинності прийняті Верховною Радою України 18 грудня 1990 р. Земельний кодекс та постанова "Про земельну реформу". Саме з цієї дати всі землі України було оголошено об'єктом земельної реформи.

Основним завданням земельної реформи, згідно з вказаною постановою, був перерозподіл земель з одночасним наданням їх у довічне успадковане володіння громадянам, постійне володіння колгоспам, радгоспам, іншим підприємствам, установам і організаціям, а також у користування з метою

створення умов для рівноправного розвитку різних форм господарювання на землі, формування багатуокладної економіки, раціонального використання й охорони земель.

Головну роль у проведенні земельної реформи мали відігравати місцеві ради, які на той час були органами державної влади, та Рада Міністрів» їм було доручено провести інвентаризацію земель усіх категорій, визначивши ділянки, що використовуються не за цільовим призначенням, нераціонально або способами, які призводять до зниження родючості ґрунтів, їхнього хімічного та радіоактивного забруднення, погіршення екологічної обстановки і на підставі матеріалів інвентаризації вирішити питання про припинення користування ділянками, що використовувалися не за цільовим призначенням, з порушенням встановлених вимог, а також нераціонально, і передачу їх до складу земель запасу для наступного надання у першу чергу громадянам для організації селянських (фермерських) господарств, ведення особистого підсобного господарства, садівництва, городництва.

Разом з тим нині державний характер, роль і значення землеустрою значно знижені. Українська держава впродовж десяти років здійснення земельної реформи у першу чергу приділяє увагу фіскальним і політичним цілям, вирішує питання перерозподілу земельної власності, створення нового класу земельних власників і збору земельного податку, не турбуючись про стан і використання землі як загальнонародного надбання. Через те у період з 1991 по 2000 рр. у структурі землевпорядних робіт головне місце займали інвентаризація земель, їхній перерозподіл та формування земельної власності.

Як видно з таблиці у 1993 р. землевпорядні роботи з інвентаризації земель та їхнього перерозподілу становили 20,5 %, а за період 1995 - 1999 рр. їхня питома вага зросла до 26,8 %.

Таблиця 1

Динаміка обсягів і структури землевлорядних робіт в Україні в кінці XX сторіччя

Види робіт	1993 р.		1995 р.		2000 р.		Співвідношен- ня між роками
	Вартість, тис. грн.	% до обсягу	Вартість, тис. грн.	% до обсягу	Вартість, тис. грн.	% до обсягу	
Уточнення меж і площ території та встановлення меж населених пунктів	20,39	5,5	446,95	1,6	5621,50	8,6	3,1
Проведення інвентаризації земель	55,41	15,0	3326,40	11,5	11834,55	18,2	3,2
Видача державних актів	57,55	15,6	10357,72	35,9	19493,29	29,9	14,3
Розробка проектів відведення земель	40,20	10,9	1527,42	5,3	6384,47	5,1	-5,8
Розробка проектів роздержавлення і приватизації земель	40,76	11,0	2510,03	8,7	356,90	0,5	-10,5
Паювання земель	-	-	1,83	0,0	2274,91	3,5	3,5
Земельно-оціночні роботи	11,30	3,1	619,80	2,1	8497,31	13,0	9,9
Матеріально-технічне забезпечення автоматизації ДЗК	-	-	935,62	3,2	1648,60	2,5	2,5
Розробка проектів землеустрою і перенесення їх в натуру	7,91	2,1	99,91	0,3	171,76	0,3	-1,8
Поновлення планово-картографічних матеріалів	25,25	6,8	1695,85	5,9	2460,00	3,8	3,0
Проведення ґрунтових обстежень	21,98	6,0	396,27	1,4	1026,38	1,6	-4,4
Охорона земель	84,52	22,9	6710,08	23,3	8001,65	12,3	-10,6

Коли розроблявся Земельний кодекс, передбачалося провести інвентаризацію всіх земель, тобто облікувати ті землі, які використовуються з повною віддачею, і ті, які використовуються неефективно — з тим, щоб потім неефективно використовувані землі перевести до земель державного запасу і

з них передовсім надавати наділи громадянам, котрі вирішили стати фермерами.

Період для інвентаризації землі було відведено невеликий — до березня наступного року. Але всі ми розуміли важливість завдання. До активної роботи включилися всі землевпорядні служби — не тільки в Києві, а й на місцях. Скажу більше — брали на облік усіх, хто бажає мати землю і з яких мотивів: чи для будівництва осель, чи для особистого підсобного господарства, щоб уже виходячи з цього планувати надання землі. Отож хоч і були труднощі, але ми зробили все, що могли і на визначений час інвентаризацію було здійснено по всій республіці».

Закон України “про землеустрій” дає більш точне визначення: інвентаризація земель проводиться для встановлення місця розташування земельних ділянок, їхніх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення державного земельного кадастру та ін.

Як правило, інвентаризація проводиться за відсутності чи неповноті правовстановлюючих документів на земельні ділянки, невідповідність їх фактичного розташування і площі, зміни правовласників земельних ділянок. Процедура інвентаризації обов’язкова при проведенні реорганізації юридичної особи для складання розподільчого балансу або договору про приєднання (злиття). Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об’єктів землеустрою, їх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення і консервації деградованих сільськогосподарських угідь і забруднених земель, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення Державного земельного кадастру, здійснення державного контролю

за використанням та охороною земель і прийняття на їх основі відповідних рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Державна інвентаризація земель та земельних ділянок – інвентаризація земель, яка проводиться з метою формування земельних ділянок усіх форм власності, визначення їх угідь та у разі потреби віднесення таких земельних ділянок до певних категорій для інформаційного наповнення Державного земельного кадастру.

Нормативно-правове та технічне забезпечення процесу інвентаризації земель в Україні

Основними нормативно-правовими та законодавчими актами, які регулюють процес інвентаризації земель в Україні є Земельний кодекс України, Закон України «Про землеустрій», Закон України «Про державний земельний кадастр», постанова Кабінету міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру», Постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2012 року № 513 «Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель».

Відповідно до Земельного кодексу України, пункту 2 Статті 79¹ формування земельних ділянок здійснюється шляхом інвентаризації земель. Стаття 186 (Погодження і затвердження документації із землеустрою) визначає у пункту 5, що технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель у частині положень, що передбачають внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки, сформовані до 2004 року, але відомості про які не внесені до Державного земельного кадастру, погоджується з власниками таких земельних ділянок, а якщо такі земельні ділянки перебувають у користуванні фізичних, юридичних осіб – також із землекористувачами.

Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель затверджується:

- щодо земельних ділянок приватної власності - власником земельних ділянок;

- щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу;

- щодо земельних ділянок, розташованих у масиві земель сільськогосподарського призначення, та земель, що залишилися у колективній власності після розподілу земельних ділянок між власниками земельних часток (паїв), - сільською, селищною, міською радою.

Окремо варто зазначити, в Статті 209 (Використання коштів, які надходять у порядку відшкодування втрат лісогосподарського виробництва) визначено, що кошти, що надходять у порядку відшкодування втрат лісогосподарського виробництва, використовуються на освоєння земель для лісорозведення, у тому числі на здійснення лісовпорядкування, поліпшення відповідних угідь, охорону земель відповідно до розроблених програм та проєктів землеустрою, а також на викуп самозалісених ділянок приватної форми власності з метою ведення лісового господарства, проведення інвентаризації земель, проведення нормативної грошової оцінки земель.

У пункту 27 перехідних положень зазначається, що формування земельної ділянки з метою передачі її в оренду здійснюється без внесення відомостей про таку земельну ділянку до Державного земельного кадастру (державної реєстрації) та присвоєння їй кадастрового номера, на підставі технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель, яка розробляється за рішенням органу, уповноваженого передавати земельну

ділянку в оренду, та затверджується таким органом. Така технічна документація включає лише:

- пояснювальну записку;
- матеріали топографо-геодезичних вишукувань;
- відомості про обчислення площі земельної ділянки;
- кадастровий план земельної ділянки;
- перелік обмежень у використанні земельної ділянки;
- відомості про встановлені межові знаки.

Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель, яка розробляється відповідно до цього підпункту, не може передбачати поділ, об'єднання земельних ділянок. Відповідність технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель, складеної в електронній формі, положенням нормативно-технічних документів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується кваліфікованим електронним підписом, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою, з використанням кваліфікованої електронної позначки часу, а складеної у паперовій формі - підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою.

Тимчасове зберігання технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель, складеної у паперовій та електронній формах, разом із рішенням про її затвердження у період воєнного стану забезпечує орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, який її затвердив, з наступною передачею до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель. Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель, складена в електронній формі, протягом п'яти днів після її затвердження направляється органом, який її затвердив, електронною поштою

до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин (або до визначеного ним територіального органу, державного підприємства, що належить до сфери його управління).

Щодо Закону України «Про землеустрій», то він містить наступні законодавчі положення щодо процесу інвентаризації земель.

Стаття 14 регламентує повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у сфері землеустрою і визначає що до його повноважень належить здійснення землеустрою, у тому числі забезпечення проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок усіх форм власності.

В Статті 16 встановлено, що до повноважень Київської і Севастопольської міських рад у сфері землеустрою на їх території належать організація здійснення землеустрою, проведення інвентаризації земель та земельних ділянок усіх форм власності.

Стаття 19 встановлює повноваження сільських, селищних, міських рад у сфері землеустрою, серед яких організація та здійснення землеустрою, проведення інвентаризації земель та земельних ділянок усіх форм власності.

В свою чергу Статтею 25 визначено, що одним із видом документації із землеустрою є технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель.

В законі є окрема Стаття 35 (Інвентаризація земель при здійсненні землеустрою) яка розкриває основну сутність процесу інвентаризації.

Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об'єктів землеустрою, їхніх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення і консервації деградованих сільськогосподарських угідь і забруднених земель, встановлення кількісних та

якісних характеристик земель, необхідних для ведення Державного земельного кадастру, виявлення та виправлення помилок у відомостях

Державного земельного кадастру, здійснення державного контролю за використанням та охороною земель і прийняття на їх основі відповідних рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

У разі виявлення при проведенні інвентаризації земель державної та комунальної власності земель, не віднесених до тієї чи іншої категорії, віднесення таких земель до відповідної категорії здійснюється органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування на підставі відповідної документації із землеустрою, погодженої та затвердженої в установленому законом порядку.

Порядок проведення інвентаризації земель затверджується Кабінетом Міністрів України.

Інвентаризація масиву земель сільськогосподарського призначення проводиться з такими особливостями:

а) підставою для проведення інвентаризації масиву земель сільськогосподарського призначення є:
для земель державної власності - рішення органу виконавчої влади, уповноваженого здійснювати розпорядження земельною ділянкою;

в інших випадках - рішення сільської, селищної, міської ради, на території якої знаходиться масив;

б) при проведенні інвентаризації масиву земель сільськогосподарського призначення здійснюються заходи щодо:

внесення до Державного земельного кадастру відомостей про сформовані земельні ділянки, відомості про які не внесені до Державного земельного кадастру;

формування невитребуваних (нерозподілених) земельних ділянок;

формування земельних ділянок сільськогосподарського призначення під польовими дорогами;

формування земельних ділянок сільськогосподарського призначення під полезахисними лісовими смугами та іншими захисними насадженнями, які обмежують масив та земельні ділянки, розташовані уздовж масиву;

виправлення помилок, допущених у відомостях Державного земельного кадастру щодо меж земельних ділянок та інших відомостей про земельні ділянки.

Інвентаризація масиву земель сільськогосподарського призначення, не менш як 75 відсотків земель якого належить одній або декільком особам на праві власності або користування, може проводитися за відсутності рішення органів, зазначених у пункті "а" частини четвертої цієї статті.

За результатами проведення інвентаризації масиву земель сільськогосподарського призначення відомості про такий масив та про земельні ділянки, розташовані в ньому (у разі їх формування або за відсутності відомостей про них у Державному земельному кадастрі), вносяться до Державного земельного кадастру, про що замовник документації із землеустрою письмово повідомляє власників та користувачів земельних ділянок.

Окремі положення щодо технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель визначені в Статті 57. Таким чином, визначено, що технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель розробляється за рішенням власників (розпорядників) земельних ділянок або за рішенням сільських, селищних, міських рад. Рішення про розроблення технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації масиву земель сільськогосподарського призначення приймається у порядку, визначеному статтею 35 цього Закону.

Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель включає наступні складові її структури:

- а) пояснювальну записку;
- б) матеріали топографо-геодезичних вишукувань;

в) пропозиції щодо узгодження даних, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, з інформацією, що міститься у документах, що посвідчують право на земельну ділянку та Державному земельному кадастрі;

г) робочий і зведений інвентаризаційні плани;

г) переліки земельних ділянок (земель) у розрізі за категоріями земель та угіддями, наданих у власність (користування) з кадастровими номерами, наданих у власність (користування) без кадастрових номерів, не наданих у власність чи користування, що використовуються без документів, що

посвідчують право на них, що використовуються не за цільовим призначенням, невитребуваних земельних часток (паїв), відумерлої спадщини;

д) відомості про меліоративну мережу або її складову частину/частини, в тому числі надані центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері гідротехнічної меліорації земель, для державної реєстрації меліоративної мережі або її складової частини/частин у Державному земельному кадастрі, а також про земельні ділянки, на яких вони розміщені;

е) відомості про земельні ділянки (частини земельних ділянок) та масиви земель сільськогосподарського призначення, включених до території обслуговування меліоративної мережі.

У разі формування земельної ділянки технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель також включає наступні компоненти:

а) відомості про обчислення площі земельної ділянки;

б) кадастровий план земельної ділянки;

в) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;

г) відомості про встановлені межові знаки.

У разі виправлення помилок, допущених у відомостях Державного земельного кадастру щодо меж земельних ділянок та/або інших відомостей про земельні ділянки, технічна документація із землеустрою щодо

інвентаризації земель також включає кадастрові плани відповідних земельних ділянок із зазначенням виправлених відомостей про них.

У разі формування земельної ділянки під час інвентаризації земель не допускається:

а) розташування однієї будівлі на декількох земельних ділянках;

б) розташування на земельній ділянці лише окремої частини будівлі.

Кадастрові плани земельних ділянок, помилки у відомостях Державного земельного кадастру щодо яких виправляються, погоджуються з власниками таких земельних ділянок (якщо земельна ділянка перебуває у користуванні - також із землекористувачем).

В Статті 67 визначені складові фінансування робіт із землеустрою. За рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України, фінансуються здійснення землеустрою на землях державної власності та проведення державної інвентаризації земель.

В прикінцевих положеннях пункту 1 підпункту а) цього ж закону визначено, що до складу проєктів землеустрою щодо відведення земельної ділянки, технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель включається:

щодо земель природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, земельних ділянок, розташованих на території чи в межах об'єкта природно-заповідного фонду, його охоронної зони, земель, зарезервованих для заповідання, або в межах прибережної захисної смуги, - інформація про обмеження у використанні земель, додержання режиму охорони та використання відповідної території та вимоги природоохоронного законодавства, надана органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища, з обов'язковим посиланням на закони та прийняті відповідно до них

нормативно-правові акти, а також проекти створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду, проекти організації територій та об'єктів природно-заповідного фонду, положення про них та/або схеми формування екологічної мережі, програми у сфері формування, збереження та використання екологічної мережі, а щодо земельних ділянок, розташованих у зоні відчуження або зоні безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;

щодо земельної ділянки, розташованої на території об'єкта культурної спадщини, буферної зони, історико-культурного заповідника державного значення, історико-культурної заповідної території, пам'ятки культурної спадщини національного значення, її зони охорони, в історичному ареалі населеного місця та охоронюваної археологічної території, інформація про наявність у межах земельної ділянки режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини та обмеження у використанні земельної ділянки, надана центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини;

щодо земельної ділянки, розташованої на території пам'ятки культурної спадщини місцевого значення, історико-культурного заповідника місцевого значення, їх зон охорони, - інформація про режимоутворюючі об'єкти культурної спадщини та обмеження у використанні земельної ділянки, надана органом охорони культурної спадщини органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської чи Севастопольської міських державних адміністрацій;

б) до складу проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного,

лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів включається:

інформація про наявність у межах земельної ділянки територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій, пам'яток культурної спадщини, їх зон охорони, історичних ареалів населених місць та охоронюваних археологічних територій, а також про обмеження у

використанні земельної ділянки, надана центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, органом охорони культурної спадщини органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласних, Київської чи Севастопольської міських

державних адміністрацій (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій історико-культурного призначення, режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини);

інформація про обмеження у використанні земельної ділянки, надана центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності

територій чи об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, земель оздоровчого, рекреаційного призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон), органом виконавчої влади Автономної

Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення).

Інформація, зазначена у цьому пункті, надається відповідним органом виконавчої влади в електронній формі за зверненням розробника проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки технічної документації із

землеустрою щодо інвентаризації земель протягом 10 робочих днів з дня одержання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки. При розгляді звернення про надання інформації забороняється вимагати:

додаткові матеріали та документи, не включені до проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель відповідно до статей 50 та 57 Закону України "Про землеустрій";

надання погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель будь-якими іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями.

Закон України «Про державний земельний кадастр» визначає правові, економічні та організаційні основи діяльності у сфері Державного земельного кадастру. Так у Стаття 21 (Підстави та основні вимоги щодо внесення відомостей до Державного земельного кадастру) встановлено, що відомості про межі земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель - за результатами інвентаризації земель.

Стаття 24 цього ж закону регламентує положення державної реєстрації земельних ділянок. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за заявою замовником технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель (у разі внесення до Державного земельного кадастру за результатами проведення інвентаризації земель масиву земель сільськогосподарського призначення відомостей про земельну ділянку, що входить до такого масиву).

В Статті 37 (Виправлення помилок, допущених при веденні Державного земельного кадастру) виправлення помилок у відомостях про земельну ділянку може здійснюватися також на підставі технічної документації із

землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельних ділянок у натурі (на місцевості) або матеріалів інвентаризації земель чи рішення суду.

Основним виконавчим документом для проведення інвентаризації є Постанова Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 р. № 476 «Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України», який визначає вимоги щодо проведення інвентаризації земель, в тому числі державної інвентаризації земель та земельних ділянок, під час здійснення

землеустрою та складання за її результатами технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель, в тому числі державної інвентаризації земель та земельних ділянок (далі - технічна документація).

Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об'єктів землеустрою, їх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, виявлення і консервації деградованих сільськогосподарських угідь і забруднених земель, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення Державного земельного кадастру, виявлення та виправлення помилок у відомостях Державного земельного кадастру, здійснення державного контролю за використанням та охороною земель і прийняття на їх основі відповідних рішень органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Державна інвентаризація земель та земельних ділянок - інвентаризація земель, яка проводиться з метою формування земельних ділянок усіх форм власності, визначення їх угідь та у разі потреби віднесення таких земельних ділянок до певних категорій для інформаційного наповнення Державного земельного кадастру.

НУБІП України



Рис. 1.1. Складові частини процесу інвентаризації земель

Інвентаризація земель, державна інвентаризація земель та земельних ділянок проводиться з урахуванням принципів плановості, достовірності та повноти даних, послідовності і стандартності процедур, доступності використання інформаційної бази, узагальнення даних з дотриманням єдиних засад та технології їх оброблення.

Об'єктами інвентаризації земель є територія України, територія адміністративно-територіальних одиниць або їх частин, масив земель сільськогосподарського призначення, окремі земельні ділянки, в тому числі ті, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини).

Об'єктами державної інвентаризації земель та земельних ділянок є неформовані земельні ділянки та земельні ділянки, відомості про які відсутні у Державному земельному кадастрі.

Інвентаризація земель проводиться в межах адміністративно-територіальних одиниць, територій, межі яких визначені проектами формування територій і встановлення меж сільських, селищних рад, масивів земель сільськогосподарського призначення, окремих земельних ділянок, сукупності земельних ділянок (частин земельних ділянок).

сільськогосподарського призначення, гідротехнічна меліорація яких може забезпечуватися меліоративною мережею (меліоративними мережами) організації водокористувачів. Державна інвентаризація земель та земельних ділянок проводиться в межах адміністративно-територіальних одиниць окремих земель та земельних ділянок.

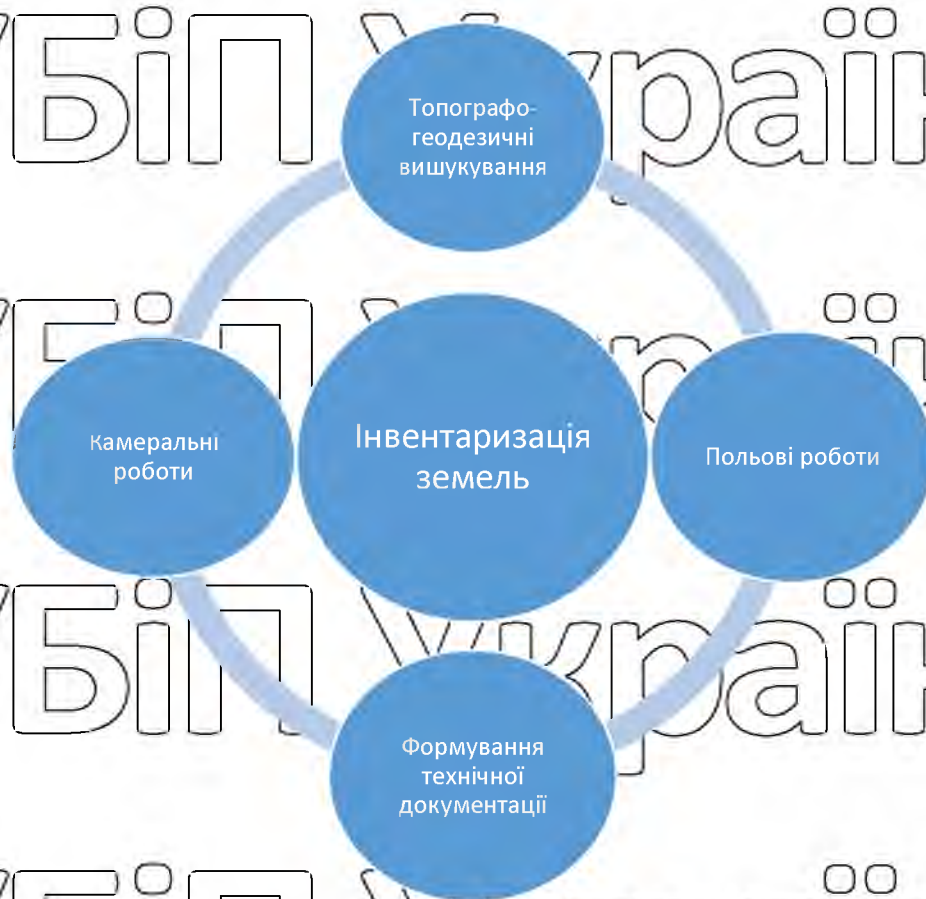


Рис. 1.2. Структура процесу інвентаризації земель

Вихідними даними для проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок є:

- матеріали з Державного фонду документів із землеустрою;
- відомості з Державного земельного кадастру в паперовій та електронній (цифровій) формі, у тому числі Поземельної книги; книги записів реєстрації державних актів на право власності на землю та на право постійного користування землею, договорів оренди землі; електронних документів, що містять відомості про результати робіт із землеустрою;

• містобудівна документація, затверджена в установленому законодавством порядку;

• планово-картографічні матеріали, в тому числі ортофотоплани;

• відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

• копії документів, які посвідчують речові права на земельну ділянку або підтверджують сплату земельного податку;

• наказ Держгеокадастру або територіального органу Держгеокадастру (у разі проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок);

• графічні матеріали відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування відповідно до повноважень, на яких зазначено місце проведення робіт з державної інвентаризації земель, орієнтовну площу та кадастровий номер суміжної земельної ділянки (у разі проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок);

• відомості про меліоративну мережу або її складову частину (складові частини), надані замовником документації із землеустрою та/або Держрибагентством.

Під час проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок можуть використовуватися матеріали дистанційного зондування землі, лісовпорядкування, проекти створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду, схеми формування екомережі, програми у сфері формування, збереження та використання екомережі, проєктної документації на будівництво меліоративної мережі.

Підставою для проведення інвентаризації земель є рішення власників (розпорядників) земельних ділянок або рішення сільських, селищних, міських рад. Підставою для проведення інвентаризації масиву земель сільськогосподарського призначення є:

•

для земель державної власності - рішення органу виконавчої влади, уповноваженого здійснювати розпорядження земельною ділянкою; в інших випадках - рішення сільської, селищної, міської ради, яка представляє інтереси територіальної громади, на території якої розташований масив.

Проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок забезпечує Держгеокадастр або його територіальний орган шляхом прийняття наказу про проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок.

Замовниками можуть бути органи державної влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування, землевласники і землекористувачі, а також інші юридичні та фізичні особи.

Виконавцями є:

- юридичні особи, що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працює за основним місцем роботи сертифікований інженер-землевпорядник, який є відповідальним за якість робіт із землеустрою;

- фізичні особи - підприємці, які володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землевпорядниками, відповідальними за якість робіт із землеустрою.

Для проведення інвентаризації земель замовник укладає з виконавцем договір про розроблення технічної документації. Строк складення технічної документації не повинен перевищувати шести місяців з моменту укладення договору. Роботи з інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок включають обстежувальні, топографо-геодезичні та проектно-вишукувальні роботи, складення і оформлення технічної документації в паперовій та електронній формі. Обстежувальні роботи включають збір та аналіз виконавцем вихідних даних для проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок, складення робочого інвентаризаційного плану.

Робочий інвентаризаційний план складається у разі, коли об'єктами інвентаризації є територія України, територія адміністративно-територіальних одиниць або їх частин, масив земель сільськогосподарського призначення, земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини).

Робочий інвентаризаційний план не складається у разі інвентаризації окремої земельної ділянки (окремих земельних ділянок), державної інвентаризації земель та земельних ділянок. Робочий інвентаризаційний план

складається на основі чергового кадастрового плану або інших планово-

картографічних матеріалів у межах міст та селищ у масштабі не менш як 1:5000, у межах сіл та масивів земель сільськогосподарського призначення у масштабі не менш як 1:2000, у межах території, визначених проектами

формування території і встановлення меж сільських, селищних рад, у масштабі не менш як 1:10000, у межах районів у масштабі 1:25000 із

зазначенням меж:

- об'єкта інвентаризації;
- адміністративно-територіальних одиниць, які ввійшли до складу

об'єкта інвентаризації;

- території, визначених проектами формування території і встановлення меж сільських, селищних рад;

- земель незалежно від форми власності,
- земельних ділянок, які внесено до Державного земельного

кадастру;

- обмежень у використанні земельних ділянок;
- обтяжень прав на земельні ділянки,

- угідь;

- земельних ділянок, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини) (у разі, коли об'єктом інвентаризації

земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини);

- земельних ділянок (частин земельних ділянок) та масивів земель сільськогосподарського призначення, включених до території обслуговування меліоративної мережі (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

- контурів об'єктів нерухомого майна, меліоративних мереж, складових частин меліоративних мереж та точки (точок) водовиділу, розміщених на земельній ділянці (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

- точки (точок) водовиділу (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

- точки (точок) водовиділу (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини)).

Межі земельних ділянок, які внесено до Державного земельного кадастру, обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки та угідь зазначаються на робочому інвентаризаційному плані у масштабі не менш як 1:10000. У разі відсутності відомостей у Державному земельному кадастрі виконавець за координатами поворотних точок, зазначених у проекті землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) або іншій документації із землеустрою, за якою здійснювалося формування земельних ділянок, визначає межі таких ділянок, угідь, обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки та зазначає їх на робочому інвентаризаційному плані. Топографо-геодезичні роботи виконуються в єдиній державній системі координат з метою визначення або уточнення меж меліоративних мереж або їх складової частини (складових частин), земельних ділянок, обмежень у їх використанні, обтяжень

прав на земельні ділянки та угідь, які потребують уточнення або за якими неможливо визначити такі межі під час виконання обстежувальних робіт.

Під час виконання топографо-геодезичних робіт також здійснюється обстеження земельних ділянок щодо наявності або відсутності електромереж напругою 0,4 кВ і більше, магістральних трубопроводів та інших об'єктів, навколо яких встановлюється обмежене використання земельних ділянок.

Середньоквадратична похибка визначення координат поворотних точок меж земельних ділянок відносно найближчих пунктів державної геодезичної мережі, геодезичних мереж згущення, міських геодезичних мереж не повинна перевищувати:

у м. Києві, Севастополі та містах обласного підпорядкування - 0,1 метра;

- в інших містах та селищах - 0,2 метра;
- у селах - 0,3 метра;
- за межами населених пунктів - 0,5 метра.

Граничні розходження не повинні перевищувати подвоєних значень допустимих середньоквадратичних похибок та їх кількість не повинна бути більш як 10 відсотків загальної кількості контрольних вимірів.

Під час проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок площа земельної ділянки зазначається до 1 кв. метра з урахуванням граничної похибки масштабу плану в разі, коли координати поворотної точки межі визначаються з точністю до 0,01 метра.

Проектно-вишукувальні роботи передбачають оброблення даних, отриманих у результаті виконання топографо-геодезичних робіт. Під час виконання проектно-вишукувальних робіт на робочому інвентаризаційному плані зазначаються межі меліоративних мереж або їх складової частини

(складових частин), земельних ділянок, обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки та угідь, а також земельних ділянок (частин земельних ділянок) та масивів земель сільськогосподарського призначення,

включених до території обслуговування меліоративної мережі, отримані за результатами виконання топографо-геодезичних робіт, складаються по контурній відомості з експлікацією, в яких зазначаються номери контурів, площа земельних ділянок, їх кадастрові номери (у разі наявності), площа угідь, що фактично використовуються на момент проведення інвентаризації, площа обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки, а також зведений інвентаризаційний план.

Зведений інвентаризаційний план складається з дотриманням умовних позначень. Межі охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон, зон особливого режиму використання земель, водоохоронних зон, прибережних захисних смуг, пляжних зон, територій та об'єктів екомережі та інших обмежень у використанні земель позначаються штрихпунктирною чорною лінією. Зведений інвентаризаційний план складається у разі, коли об'єктами інвентаризації є територія України, територія адміністративно-територіальних одиниць або їх частин, масив земель сільськогосподарського призначення, земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини). Зведений інвентаризаційний план не складається у разі інвентаризації окремої земельної ділянки (окремих земельних ділянок) державної інвентаризації земель та земельних ділянок.

Окремо складаються переліки земельних ділянок (земель), відповідно до яких готуються пропозиції щодо узгодження даних, отриманих за результатами проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок, з інформацією, що міститься в документах, що посвідчують право на земельну ділянку, та в Державному земельному кадастрі:

- наданих у власність (користування) з присвоєнням кадастрових номерів;
- наданих у власність (користування) без присвоєння кадастрових номерів;

- не наданих у власність та користування у розрізі угідь;
- що використовуються без документів, які посвідчують речові права на них, крім проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок;

- що використовуються не за цільовим призначенням, крім проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок;
- нерозподілених, невитребуваних земельних часток (паїв), крім проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок;

- відумерлої спадщини, крім проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок.

Пропозиції щодо узгодження даних не складаються у разі проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок. На зведеному інвентаризаційному плані зазначаються межі:

- об'єкта інвентаризації;
- адміністративно-територіальних одиниць, які ввійшли до складу об'єкта інвентаризації;
- територій, визначених проектами формування територій і встановлення меж сільських, селищних рад;

- земельних ділянок, наданих у власність (користування);
- земель і земельних ділянок, не наданих у власність (користування);

- земельних ділянок, що використовуються без документів, які посвідчують речові права на них, або не за цільовим призначенням;
- обмежень у використанні земельних ділянок;
- обтяжень прав на земельні ділянки;

- нерозподілених земельних ділянок, невитребуваних земельних часток (паїв);
- земельних ділянок (земель) відумерлої спадщини;

• угідь;
 • водних об'єктів і гідротехнічних споруд, дорожньої мережі, електромереж напругою 0,4 кВ і більше, продуктопроводів та інших об'єктів, навколо яких встановлюється обмежене використання земельних ділянок;

• зрошуваних та осушуваних земель;
 • земельних ділянок, на яких розміщена меліоративна мережа або її складова частина (складові частини) (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

• земельних ділянок (частин земельних ділянок) та масивів земель сільськогосподарського призначення, включених до території обслуговування меліоративної мережі (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

• контурів об'єктів нерухомого майна, меліоративних мереж, складових частин меліоративних мереж та точки (точок) водовиділу, розміщених на земельній ділянці (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини));

• точки (точок) водовиділу (у разі, коли об'єктом інвентаризації земель є земельні ділянки, на яких розміщені меліоративні мережі або їх складова частина (складові частини)).

На зведеному інвентаризаційному плані чорним кольором зазначаються межі земельних ділянок згідно з документами, що посвідчують речові права на земельну ділянку, і Державним земельним кадастром, червоним кольором - межі земельних ділянок за результатами проведення інвентаризації земель.

За результатами проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок виконавцями розробляється

технічна документація відповідно до статті 57 Закону України “Про землеустрій”.

У разі виправлення помилок, допущених у відомостях Державного земельного кадастру щодо меж земельних ділянок та/або інших відомостей про земельні ділянки, на кадастрових планах відповідних земельних ділянок зазначаються виправлені відомості про них, а саме існуючі межі земельних ділянок, існуючі координати поворотних точок меж земельної ділянки та пропозиції щодо виправлення меж земельних ділянок, проектні координати поворотних точок меж земельної ділянки.

Кадастрові плани земельних ділянок, помилки у відомостях Державного земельного кадастру щодо яких виправляються, погоджуються з власниками таких земельних ділянок (якщо земельна ділянка перебуває в користуванні - також із землекористувачем) до внесення змін до відомостей до Державного земельного кадастру.

Технічна документація погоджується та затверджується в порядку, встановленому статтею 186 Земельного кодексу України. Виконавці подають копії матеріалів, отриманих за результатами проведення інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок, до місцевого фонду документації із землеустрою в паперовій та електронній формі.

Відомості, отримані за результатами інвентаризації земель, державної інвентаризації земель та земельних ділянок, вносяться до Державного земельного кадастру відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051.

Також процес інвентаризації земель передбачає використання Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками (із змінами та доповненнями),

Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та

1:500, Інструкція про порядок контролю і приймання топографо-геодезичних та картографічних робіт та інші.

Поняття, класифікація та охорона об'єктів культурної спадщини

Збереження культурної спадщини є невід'ємною частиною життя будь-якої країни. Так, Україна має безліч історичних, архітектурних, культурних пам'яток, але водночас і безліч труднощів у їх збереженні. Хоча в Україні спостерігаються певні позитивні зрушення в збереженні культурної спадщини

та зростанні свідомості суспільства щодо необхідності її збереження, основна

проблема потаного стану збереженості пам'яток та контролю над дотриманням пам'яткоохоронного законодавства в Україні, окрім недостатності фінансування, - це недосконалість державного управління у сфері охорони

культурної спадщини: дуже розгалужена і заплутана система органів охорони

культурної спадщини, підпорядкованість різним міністерствам та різним рівням органів влади.

Культурна спадщина є матеріальним відбитком найвищих цінностей суспільства і може розглядатися як втілення орієнтирів та прагнень, що формують і визначають окрему людину, суспільство і державу в цілому.

У 1972 р. Були прийняті Рекомендації ООН про охорону на національному рівні культурної та природної спадщини, в якій як "культурна спадщина" розглядаються пам'ятки, ансамблі та пам'ятні місця [18, с. 32—41].

За Законом України "Про охорону культурної спадщини" культурна

спадщина є сукупністю успадкованих людством від попередніх поколінь

об'єктів культурної спадщини [17]. Якщо проаналізувати викладені у Законі

визначення об'єктів культурної спадщини, які включають у себе визначні

місця, споруди (витвори), комплекси (ансамблі) та інше, то можна дійти

висновку про те, що їх класифікація не носить вичерпного характеру, оскільки

розширене тлумачення об'єктів культурної спадщини дає можливість

поповнювати їх перелік з врахуванням розвитку культури та суспільства.

Таким чином, враховуючи специфіку того чи іншого регіону України, певні об'єкти можуть бути віднесені до числа охоронюваних, але основною їх ознакою має бути наявність історичної, наукової чи іншої культурної цінності.

Таким чином Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 08.06.2000 № 1805-III регулює правові, організаційні, соціальні та економічні відносини у сфері охорони культурної спадщини з метою її збереження, використання об'єктів культурної спадщини у суспільному житті, захисту традиційного характеру середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь.

Зокрема в статті 1 визначено термінологію, що культурна спадщина це сукупність успадкованих людством від попередніх поколінь об'єктів культурної спадщини а *об'єкт культурної спадщини це визначне місце, споруда (витвір), комплекс (ансамбль), їхні частини, пов'язані з ними рухомі предмети, а також території чи водні об'єкти (об'єкти підводної культурної та археологічної спадщини), інші природні, природно-антропогенні або створені людиною об'єкти незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду і зберегли свою автентичність.*

Класифікація об'єктів культурної спадщини (стаття 2) відбувається за типами об'єкти культурної спадщини поділяються на:

- споруди (витвори) - твори архітектури та інженерного мистецтва, твори монументальної скульптури та монументального малярства, археологічні об'єкти, печери з наявними свідченнями життєдіяльності людини, будівлі або приміщення в них, що зберегли автентичні свідчення про визначні історичні події, життя та діяльність відомих осіб;
- комплекси (ансамблі) - топографічно визначені сукупності окремих або поєднаних між собою об'єктів культурної спадщини.

• визначні місця, зони або ландшафти, природно-антропогенні витвори, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду.

За видами об'єкти культурної спадщини поділяються на:

• археологічні - рештки життєдіяльності людини (нерухомі об'єкти культурної спадщини: городища, кургани, залишки стародавніх поселень, стоянок, укріплень, військових таборів, виробництв, іригаційних споруд, шляхів, могильники, культові місця та споруди, їх залишки чи руїни, мегаліти, печери, наскельні зображення, ділянки історичного культурного шару, поля давніх битв, а також пов'язані з ними рухомі предмети), що містяться під землею поверхнею та під водою і є невідторжним джерелом інформації про зародження і розвиток цивілізації;

• історичні - будинки, споруди, їх комплекси (ансамблі), окремі поховання та некрополі, місця масових поховань померлих та померлих (загиблих) військовослужбовців (у тому числі іноземців), які загинули у війнах, внаслідок депортації та політичних репресій на території України, місця бойових дій, місця загибелі бойових кораблів, морських та річкових суден, у тому числі із залишками бойової техніки, озброєння, амуніції тощо, визначні місця, пов'язані з важливими історичними подіями, з життям та діяльністю відомих осіб, культурою та побутом народів,

• об'єкти монументального мистецтва - твори образотворчого мистецтва: як самостійні (окремі), так і ті, що пов'язані з архітектурними, археологічними чи іншими пам'ятками або з утворюваними ними комплексами (ансамблями);

• об'єкти архітектури - окремі будівлі, архітектурні споруди, що повністю або частково збереглися в автентичному стані і характеризуються відзнаками певної культури, епохи, певних стилів, традицій, будівельних технологій або є творами відомих авторів;

- об'єкти містобудування - історично сформовані центри населених місць, вулиці, квартали, площі, комплекси (ансамблі) із збереженою планувальною і просторовою структурою та історичною забудовою, у тому числі поєднаною з ландшафтом, залишки давнього розпланування та забудови, що є носіями певних містобудівних ідей;

- об'єкти садово-паркового мистецтва поєднання паркового будівництва з природними або створеними людиною ландшафтами;

- ландшафтні - природні території, які мають історичну цінність;
- об'єкти науки і техніки - унікальні промислові, виробничі, науково-виробничі, інженерні, інженерно-транспортні, видобувні об'єкти, що визначають рівень розвитку науки і техніки певної епохи, певних наукових напрямів або промислових галузей.

У відповідності до статті 14 занесення об'єкта культурної спадщини до Реєстру та внесення змін до нього (вилучення з Реєстру, зміна категорії пам'ятки) провадяться відповідно до категорії пам'ятки:

а) пам'ятки національного значення - постановою Кабінету Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини протягом одного року з дня одержання подання;

б) пам'ятки місцевого значення - рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини за поданням відповідних органів охорони культурної спадщини або за поданням Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, інших громадських організацій, до статутних завдань яких належать питання охорони культурної спадщини, протягом одного місяця з дня одержання подання.

Відповідно до затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 травня 2019 р. № 452 Порядку визначення категорій пам'яток, об'єкти культурної спадщини, які пропонуються для внесення до Реєстру за

категорією національного значення, повинні зберегти свою автентичність (пам'ятка повинна значною мірою зберегти свою форму та матеріально-технічну структуру, історичні культурні нащарування) та мати одну або більше з таких ознак:

- мали значний вплив на розвиток культури країни;
- безпосередньо пов'язані з історичними подіями, віруваннями, життям і діяльністю людей, які зробили значний внесок у розвиток національної культури;
- репрезентують шедевр творчого генія, є етапними творами видатних архітекторів чи інших митців;
- є витворами зниклої цивілізації чи мистецького стилю.

У розділі «забезпечення охорони пам'яток», визначено що пам'ятки, їхні частини, пов'язане з ними рухоме та нерухоме майно забороняється зносити, змінювати, замінювати, переміщувати (переносити) на інші місця.

Фінансування всіх заходів з вивчення, фіксації, переміщення (перенесення) пам'яток, що підлягають переміщенню (перенесенню) відповідно до цього Закону, провадиться за рахунок коштів замовника робіт, які викликали необхідність переміщення (перенесення) пам'яток. Якщо переміщення (перенесення) пам'яток є необхідним внаслідок дії непереборної сили, вивчення та фіксація пам'ятки провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

Усі власники пам'яток, щойно виявлених об'єктів культурної спадщини чи їх частин або уповноважені ними органи (особи) незалежно від форм власності на ці об'єкти зобов'язані укласти з відповідним органом охорони культурної спадщини охоронний договір.

Порядок укладання охоронних договорів та їхні типові форми затверджуються Кабінетом Міністрів України. Відсутність охоронного договору не звільняє особу від обов'язків.

Власник або уповноважений ним орган, користуючись зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно проводити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору.

Використання пам'ятки має здійснюватися відповідно до визначених або встановлених режимів використання, у спосіб, що потребує якнайменших змін і доповнень пам'ятки та забезпечує збереження її матеріальної автентичності, просторової композиції, а також елементів обладнання, упорядження, оздоби тощо.

Режими використання пам'ятки визначаються науково-проектною (науково-дослідною) документацією, що складається за результатами проведених досліджень.

Консервація, реставрація, реабілітація, музеєфікація, ремонт, пристосування пам'яток національного значення здійснюються лише за наявності письмового дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини на підставі погодженої з ним науково-проектної документації.

Роботи із збереження об'єктів культурної спадщини проводяться згідно з реставраційними нормами та правилами, погодженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. Будівельні норми та правила застосовуються у разі проведення робіт із збереження об'єкта культурної спадщини лише у випадках, що не суперечать інтересам збереження цього об'єкта.

У разі, коли пам'ятці загрожує небезпека пошкодження, руйнування чи знищення, власник або уповноважений ним орган, особа, яка набула права володіння, користування чи управління, зобов'язані привести цю пам'ятку до належного стану (змінити вид або спосіб її використання, провести роботи з її консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту та пристосування).

Органи місцевого самоврядування, на території яких не створено органів охорони культурної спадщини, зобов'язані заборонити будь-яку діяльність юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу пам'ятці, негайно повідомивши про це відповідний орган охорони культурної спадщини місцевого органу виконавчої влади.

В розділі «захист традиційного характеру середовища та об'єктів культурної спадщини» топографічно визначені території чи водні об'єкти, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, за поданням відповідного органу охорони культурної спадщини можуть оголошуватися рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини охоронюваними археологічними територіями на обмежений або необмежений строк у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Правовий режим охоронюваної археологічної території визначається науково-проектною документацією з визначення меж і режимів використання охоронюваної археологічної території, що складається за результатами проведених досліджень. Рішення про затвердження науково-проектної документації приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій та об'єктів всесвітньої спадщини визначаються зони охорони (охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару) і буферні зони.

Межі та режими використання зон охорони визначаються науково-проектною документацією, що складається за результатами проведених досліджень.

До визначення у встановленому порядку відповідно до частини першої цієї статті зон охорони межі зони охорони становлять:

• у межах населених пунктів - 100 метрів від межі території пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території;

• за межами населених пунктів - 300 метрів від межі території пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

У межах зон охорони забороняється проведення:

• робіт з нового будівництва на відстані, меншій за суму подвійної висоти пам'ятки, що охороняється, та висоти запланованої новобудови;

• будівельних робіт на існуючих об'єктах, якщо наслідком виконання таких робіт стане збільшення висотності такого об'єкта або збільшення більш як на 15 відсотків зовнішніх геометричних розмірів його фундаменту (крім територій пам'яток археології), або зменшення відстані від

такого об'єкта до пам'ятки, що охороняється, понад граничний рівень, який визначається як подвійна сума висоти пам'ятки та висоти такого об'єкта.

Для цілей цієї частини не вважається порушенням режиму використання території в межах зони охорони, навіть якщо це призведе до зменшення відстані від будівлі або споруди до пам'ятки, що охороняється, виконання

відповідно до законодавства робіт з:

облаштування засобів безперешкодного доступу до будівель та споруд для забезпечення доступності і безпеки об'єктів для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

термомодеризації будівель та споруд.

У межах зон охорони історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території забороняється

проведення робіт з нового будівництва, а також будівельних робіт на існуючих об'єктах, якщо наслідком виконання таких робіт стане збільшення висотності такого об'єкта або збільшення більш як на 15 відсотків зовнішніх геометричних розмірів його фундаменту (крім територій пам'яток археології),

збільшення більш як на 15 відсотків зовнішніх геометричних розмірів його фундаменту (крім територій пам'яток археології),

або зменшення відстані від пам'ятки, що охороняється, понад граничний рівень, визначений, як подвійна сума висоти пам'ятки та висоти такого об'єкта;

розміщення пов'язаних фундаментом із землею (грунтом) тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, нових елементів благоустрою (крім засобів зовнішньої реклами, що розміщені з дотриманням правил, затверджених у межах повноважень органами місцевого самоврядування, щодо типів (видів) рекламних засобів з урахуванням зонування території або місць їх розміщення згідно з текстовими та графічними матеріалами).

З метою забезпечення збереження видатної універсальної цінності об'єктів всесвітньої спадщини навколо них встановлюються буферні зони.

Список Межі і режими використання буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини визначаються науково-проектною документацією з визначення меж і режимів використання буферної зони, яка складається за результатами проведених досліджень.

Рішення про затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання буферної зони приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

Про визначення меж і режимів використання буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, у встановленому порядку інформує Комітет всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Комплексу (ансамблю) пам'яток з усією сукупністю компонентів, що становить культурну, історичну та наукову цінність, просторово, планувально і функціонально виділений у структурі населеного пункту або локалізований поза його межами, може бути оголошений історико-культурним заповідником державного або місцевого значення.

Історико-культурним заповідником державного значення оголошується комплекс (ансамбль) пам'яток, що має особливу культурну, історичну і наукову цінність, справив значний вплив на розвиток культури, архітектури, містобудування, безпосередньо пов'язаний з видатними історичними подіями.

Історико-культурним заповідником місцевого значення оголошується комплекс (ансамбль) пам'яток, що відображає характерні особливості історії, культури, архітектури чи містобудування окремого регіону або населеного пункту. Історико-культурною заповідною територією оголошується історично сформована територія, в межах якої збереглася значна кількість об'єктів культурної спадщини.

Оголошення території історико-культурною заповідною територією здійснюється без вилучення пам'яток, їх комплексів (ансамблів), земельних ділянок, розташованих у межах такої території, у їх власників або користувачів.

Залежно від домінуючого виду об'єктів культурної спадщини історико-культурні заповідники чи історико-культурні заповідні території можуть бути історико-архітектурними, архітектурно-історичними, історико-меморіальними, історико-археологічними, історико-етнографічними.

У межах історико-культурного заповідника та історико-культурної заповідної території забороняється діяльність, що негативно впливає або може негативно вплинути на стан збереження об'єктів культурної спадщини, режим їх охорони та використання.

Містобудівні, архітектурні та ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи, проведення масових і видовищних заходів здійснюються:

у межах історико-культурного заповідника - за погодженням з органом, до сфери управління якого належить історико-культурний заповідник;

у межах історико-культурної заповідної території - за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у

сфері охорони культурної спадщини, на підставі висновку органу, що забезпечує дотримання режиму історико-культурної заповідної території.

Межі, обсяги і строки проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту і пристосування об'єктів культурної спадщини, благоустрою історико-культурного заповідника та упорядження історико-культурної заповідної території, а також заходи з охорони і використання об'єктів культурної спадщини, збереження і відтворення традиційного характеру середовища визначаються відповідно у плані організації території історико-культурного заповідника або плані організації історико-культурної заповідної території.

План організації території історико-культурного заповідника державного значення та план організації історико-культурної заповідної території затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

План організації території історико-культурного заповідника місцевого значення затверджується органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Відомості про визначені межі і режими використання території історико-культурного заповідника та історико-культурної заповідної території вносяться до Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру як обмеження у використанні земель.

Невід'ємною складовою науково-проектної документації, якою встановлюються обмеження у використанні земель, є проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимотворюючих об'єктів.

Землі, на яких розташовані пам'ятки, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, належать до земель історико-культурного призначення, включаються до державних земельних кадастрів, планів землекористування, проектів землеустрою, іншої проектно-планувальної та містобудівної документації.

Встановлення зон охорони пам'яток та затвердження меж історичних ареалів населених місць не може бути підставою для примусового вилучення з володіння (користування) земельних ділянок у юридичних та фізичних осіб за умов дотримання землевласниками та землекористувачами правил використання земель історико-культурного призначення.

Зміна цільового призначення земельної ділянки, зміна функціонального призначення території, на яких розташовані пам'ятки, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, не є підставою для припинення обмежень у використанні земель, встановлених у зв'язку з наявністю таких об'єктів.

Об'єкти всесвітньої спадщини, що розташовані на території України, є предметом особливої охорони. Завданнями державної політики у сфері охорони об'єктів всесвітньої спадщини є:

1) забезпечення виявлення, номінування, охорони, популяризації та передачі майбутнім поколінням об'єктів всесвітньої спадщини, що розташовані на території України, а також надання допомоги у виконанні завдань Конвенції іншим державам - сторонам Конвенції відповідно до їх запитів;

2) включення питань охорони об'єктів всесвітньої спадщини до загальних програм соціально-економічного розвитку держави;

3) здійснення постійного моніторингу стану збереження об'єктів всесвітньої спадщини;

4) забезпечення дотримання міжнародних стандартів у сфері охорони об'єктів всесвітньої спадщини, поєднання національних традицій і досягнень із світовим досвідом у зазначеній сфері;

5) участь у системі міжнародного співробітництва і допомоги для надання державам - сторонам Конвенції допомоги в зусиллях, спрямованих на збереження і виявлення об'єктів всесвітньої спадщини, що мають видатну універсальну цінність.

Виконання завдань державної політики у сфері охорони об'єктів всесвітньої спадщини покладається на центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

Згідно статті 38 фінансування охорони культурної спадщини здійснюється за рахунок коштів загального і спеціального фондів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів.

Джерелами фінансування заходів у сфері охорони культурної спадщини можуть бути кошти власників пам'яток чи уповноважених ними органів або осіб, які набули права володіння, користування чи управління пам'ятками, кошти замовників робіт, благодійні внески та пожертвування, у тому числі валютні, на охорону культурної спадщини та інші джерела, не заборонені чинним законодавством.

Міжнародний досвід інвентаризації та обліку об'єктів культурної спадщини

Захист культурної спадщини, особливо нематеріальної, викликає дедалі більше занепокоєння на міжнародному рівні. Міжнародні правові інструменти та політичні ініціативи щодо захисту культурної спадщини зростають по всьому світу

Якщо режим охорони матеріальної культурної спадщини не охоплює прояви спадщини, які не вважаються вартими охорони виключно з огляду на їхні зовнішні аспекти, міжнародний режим охорони нематеріальної спадщини, більш тонкий і культурно чутливий, повинен втрутитися і взяти на себе завдання забезпечити її охорону.

Захист культурної спадщини в міжнародному праві традиційно здійснювався на користь держави, яка часто розглядалася як охоронець інтересів (теперішнього і майбутнього) населення.

Культурна спадщина повинна охоронятися з двох фундаментальних причин: по-перше, тому що спадщина є важливою частиною спільного минулого людства і створює культурну ідентичність; по-друге, найчастіше об'єкти спадщини також представляють важливі форми мистецтва, які збагачують життя людей завдяки своїй естетичній цінності. Це важливі цінності, які, по суті, виправдовують охорону культурної спадщини. Однак спадщина не має власної цінності, особливо нематеріальна спадщина, в тому сенсі, що її слід оцінювати не заради неї самої, а скоріше з огляду на те, як люди ставляться до неї (у спосіб, набагато більш очевидний, ніж в інших майнових претензіях, де те, що є власністю, зазвичай має власну, автономну цінність). Цінність спадщини випливає зі значень, які надаються матеріальним артефактам та іншим формам у сьогоденні, а також із репрезентацій, створених на їхній основі. Таким чином, цінність спадщини є відносною, а не внутрішньо притаманною. Помітним винятком є естетична цінність, але вона має відносно низьке значення у спадщині (принаймні тією мірою, якою це не те, що робить щось "спадщиною", а те, що робить його "мистецтвом"). Це особливо стосується нематеріальної спадщини, яка прагне бути більш "репрезентативною" для певної культури, ніж естетично привабливим проявом спадщини.

Оскільки спадщина не має власної цінності, необхідно шукати інші причини для її захисту, які інструменталізують спадщину і надають їй

цінності. Однією з найпоширеніших причин захисту спадщини є збереження культурної ідентичності. Спадщина в цьому сенсі покликана забезпечити фізичну репрезентацію ефемерної концепції ідентичності, а спадщина, таким чином, розуміється як засіб просування ідентичності.

Безпека культурної спадщини у транскордонному вимірі суттєво залежить від впливу обліково-аналітичних чинників, оскільки вони формують підґрунтя для сприйняття її об'єктів з метою їх належного збереження та постійного моніторингу стану і ризиків незворотних змін. Це питання є особливо важливим у польсько-українському транскордонному співробітництві, де історичні реалії призвели до руйнування та знищення багатьох об'єктів культурної спадщини. Облік та аналітичні проблеми безпеки культурної спадщини виникають як у зв'язку з відсутністю теоретичних та методологічних досліджень цих питань, так і через недосконалість недосконалістю нормативно-правового поля, особливо в Україні.

Наявність обліково-аналітичного забезпечення дозволяє сформувати ефективну економічну та правове підґрунтя для сприйняття, оцінки та обліку об'єктів культурної спадщини. Адже облік, аналіз та контроль об'єктів культурної спадщини об'єктів культурної спадщини мають бути організовані таким чином, щоб охопити всі цінні культурні та історичні пам'ятки з метою їх належного збереження.

Особлива актуальність цього питання очевидна у польсько-українських відносинах. Оскільки спільне історичне минуле Польщі та України піддавалося різним ситуаціям внаслідок політичних та економічних причин. Одним з найгірших наслідків було руйнування і знищення багатьох об'єктів культурної спадщини по обидва боки сьогоденного кордону. Тому транскордонна співпраця між Польщею та Україною щодо збереження культурної спадщини знаходиться в авангарді найбільшого інтелектуального потенціалу обох народів.

Загальновідомо, що обліково-аналітичні проблеми безпеки культурної спадщини аналітичні проблеми збереження культурної спадщини виникають через недостатню теоретичну та методологічну основу цих питань та недосконалістю правового поля, з одного боку, та їх достатністю в забезпечення діяльності організацій у Польщі та України - з іншого.

У той же час, багатогранність і розмаїття культурних традицій Водночас, багатогранність і різноманітність об'єктів культурної спадщини в Україні представлені широким спектром об'єктів, а саме: нерухомі культурні та історичні об'єкти, музейні та архівні цінності, пам'ятки народного мистецтва та предмети колекціонування. Водночас, задекларовані наміри потребують змістовної деталізації щодо обліково-аналітичного забезпечення формування системи економічної безпеки збереження культурної спадщини.

Обліково-аналітичні проблеми безпеки культурної спадщини у польсько-українському транскордонному співробітництві відбуваються і зумовлені процесом вдосконалення правового регулювання в Україні. Вони стосуються, насамперед, правильного сприйняття об'єктів культурної спадщини, справедливої оцінки та належної класифікації окремих компонентів. Для вирішення цих питань необхідно вжити низку заходів

необхідно вжити низку заходів для вирішення цих питань, а саме)

По-перше, теоретико-методологічні дослідження потребує стандартизації класифікаційних параметрів класифікації об'єктів культурної спадщини польсько-українського прикордоння з урахуванням національних пріоритетів їх сприйняття та місцевих ментально-традиційних норм. Цьому сприятиме створення реєстрів об'єктів культурної спадщини за кваліфікаційними групами, а саме: видатні постаті польської та української ідентичності, які народилися на прикордонних територіях; об'єкти матеріальної культурної спадщини за кваліфікаційними групами об'єктів матеріальної культурної та історичної спадщини; об'єктів нематеріальної

культурної та історичної спадщини; об'єктів культурної та історичної спадщини; об'єкти нематеріальної культурної та історичної спадщини.

По-друге, необхідно розробити методологію об'єктивної оцінки об'єктів культурної спадщини, яка б ефективно відображала б їхню реальну цінність з урахуванням перспективи світового культурно-історичного прогресу, а також на прикордонних територіях Польщі та України. Розробка такої методики має потенціал для створення в найближньому майбутньому окремого стандарту для обліку об'єктів культурно-історичної спадщини.

По-третє, з огляду на прийняту Постанову Верховною Радою України

"Держава, проблеми та перспективи охорони культурної спадщини в Україні" від 14.05.2019, є потреба у більш конкретних заходах щодо формування системи безпеки охорони культурної спадщини у прикордонній зоні.

Вирішення цих проблем передбачає врахування цих проблем передбачає врахування вищого рівня, досягнутого в Польщі у правовому полі, польського практичного досвіду, а також ініціатив щодо збереження та захисту спільної культурно-історичної спадщини спільної культурної та історичної спадщини на прикордонних територіях.

Нагальна потреба у суттєвому збільшенні фінансових ресурсів, необхідних для інвестицій у міську інфраструктуру є загально визнаною.

Монетизація державних земельних активів може забезпечити значну частку необхідних коштів, як показав міжнародний досвід інших країн. 13-та

Фінансова комісія Індії підкреслила важливість забезпечення належного використання земель, що перебувають у власності урядами, центральними,

державними та місцевими органами влади, а також державними підприємствами державного сектору. Комітет з питань фіскальної консолідації

відзначив, що існує значний потенціал, враховуючи недовикористання основних земельних ділянок підприємств державного сектору, портів

підприємств державного сектору, портових трастів, залізниць тощо. Для реалізації такого потенціалу, Комітет розглянув його як частину дезінвестицій

і рекомендував створити групу для розробки політичної бази та інституційних умов.

Експертний комітет з питань електроенергетики (КРЕС) також визнав, що монетизація недовикористовуваних державних земель може стати джерелом генерування фінансів. Комітет закликав до розумного та прозорого використання інструменту розблокування вартості землі та рекомендував здійснити наступні кроки, перш ніж "продаж землі" використовуватиметься як інструмент для фінансування міської інфраструктури:

- Необхідно провести систематичну загальноміську інвентаризацію земельних активів, щоб мати можливість визначити основні та неосновні земельні активи, а також запропонувати найкраще використання державних земель, які мають бути частиною комплексного планування міста;

- Необхідно створити прозорий та підзвітний механізм продажу земельних ділянок комунальної власності бути запроваджений прозорий та підзвітний механізм продажу державної землі;

- Надходження від продажу землі повинні використовуватися лише на капітальні інвестиції проекти та житло для бідних через створення "Фонду земельного капіталу управління та операційні механізми якого мають бути розроблені таким чином, щоб забезпечити повну прозорість.

- Механізм розподілу доходів між державним органом, що володіє землею, та агентством з розвитку інфраструктури.

Культурні ландшафти представляють спільні витвори природи і людини та є ілюстрацією еволюції людського суспільства і поселень у часі. Вони відбувалися під впливом фізичних обмежень або можливостей, які надавало їм природне середовище, а також під впливом послідовних соціальних, економічних і культурних сил, як внутрішніх, так і зовнішніх (ЮНЕСКО, 2008). Історичні ландшафтні структури створюють особливий тип культурного ландшафту і знаходяться на територіях, де минула людська

діяльність позначила ландшафт характерними знаками. Це можуть бути видимі знаки, які визначають весь характер ландшафту, або ж вони можуть бути приховані для тих, кого вони не стосуються. Історичні території приховують багато інформації про минулі епособи життя, яку можна інтерпретувати з їхньої структури (Hudecová, 2006).

Європейська ландшафтна конвенція (2000) стимулювала створення інвентаризації ландшафтів для оцінки їхнього стану та створення систем моніторингу для відстеження та управління цими змінами. Деякі країни

Європи вже мали давні традиції в цій галузі, але вони були зосереджені в основному на впливі змін ґрунтового покриву на біорізноманіття (Dramstad та

ін., 2001; Haines та ін., 2002). та ін., 2001; Haines-Young та ін., 2000; Holdaway, Smart, 2001; Aalen та ін., 1997; Urbka et та ін., 1997; Kise, 1996). У багатьох

країнах розробляються нові класифікації ландшафтів а картографування ландшафтних характеристик вважається основою для оцінки ландшафтів (Антроп, 2005; Pinto-Sobreira та ін., 2002; Somper, 2002; Bezák та ін., 2010).

Виявлено різні методи та підходи до опису ландшафтів: (1) фізико-географічний підхід, (2) підхід з точки зору історії ландшафту, (3) підхід з точки зору екології ландшафту та (4) підхід з точки зору сприйняття та

естетики ландшафту (Pungetti, Kruse, 2010), класифікація історичних ландшафтних структур також є проблематичною і складною. Хуба (1988) наводить наступні підходи:

- традиційний підхід до охорони пам'яток та історичних місць, у тому

числі історичних зон;

- хронологічний підхід - античні, середньовічні та сучасні споруди;

- поселенсько-географічний підхід - сільські, міські та інші ландшафти;

- геоекологічний підхід - гірські та рівнинні структури або одиниці

теплого, помірного та кліматичні одиниці теплого, помірного та холодного

клімату, або геоботанічні одиниці тощо.

- підхід з функціональної точки зору - відповідно до фактичного поділу секторів економіки, включаючи сільське господарство, гірничодобувну промисловість, лісогосподарство та водне господарство тощо;

- підхід на основі територіально-державного устрою - адміністративно-територіальних одиниць;

- підхід з геометричної точки зору - складається з точок (поодинокі пам'ятки) та ліній (історичні торгові шляхи, канали, алеї та кальварії) і ділянок (історичні міські центри та парки).

Виявлення історичних ландшафтних структур пов'язане з дослідженням культурно-історичних явищ у ландшафті (Jančura, 1998). Структурні форми пов'язані з функціями їхніх окремих компонентів. Оскільки кожна частина ландшафтно-структури диференційована в часі, несе на собі сліди різних епох, ми можемо таким чином вивчати і виявляти закономірності їхньої будови.

Знання цих закономірностей допомагає створити спільну виразну платформу ландшафтно-екологічних підходів з екологічним проєктуванням та формуванням ландшафту.

Історико-культурні структури сільськогосподарського ландшафту (HSAL) займають особливе місце серед історичних ландшафтних структур,

оскільки в них зосереджена значна частина біорізноманіття Словаччини. Будучи частиною культурного ландшафту, вони являють собою мозаїку невеликих орних полів і постійних сільськогосподарських культур, таких як

луки, виноградники і високостовбурні сади. Вони мають велике значення як унікальні острівці багатих на види рослинних і тваринних угруповань, що

виникли в результаті безперервної еволюції протягом століть. Оскільки сільськогосподарські ландшафти займають майже половину території Словаччини, HSAL відіграють важливу роль як у виробництві, так і в екології.

Вони виникли в результаті довготривалих взаємовідносин між людиною і ландшафтом і залежать від безперервної сільськогосподарської діяльності.

Однак вони були маргіналізовані через складні тенденції розвитку

суспільства, і зараз вони більше не є предметом інтересу з точки зору виробництва (Dobrovodská, Štefunková, 1996). Ці території зараз стають рідкісними, і тому вони мають високу цінність по всій Європі. Інвентаризація історичних структур сільськогосподарських ландшафтів у Словаччині була метою картографування сільської місцевості яка надає нові знання щодо поширення та умов існування HSAL у Словаччині.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Стандарти та методи інвентаризації земель

Інвентаризація земель може проводитись як в межах неселених пунктах так і за їх межами. Якщо розглядати методичні складові інвентаризації в межах населених пунктів то вони мають наступну послідовність дій.

Підготовчий етап виконується генеральним підрядчиком разом з замовником і включає:

- збирання, вивчення та аналіз матеріалів;
- аналіз технічної, методичної і технологічної забезпеченості робіт з інвентаризації земель;

- складання карти-схеми топографічної забезпеченості міста (району) і схеми розбивки міста (населеного пункту) на райони, квартали і масиви;

- підготовку робочого інвентаризаційного плану (схеми).

Збиранню, вивченню і аналізу підлягають:

- матеріали геодезичних і топографічних робіт, виконаних на території населеного пункту;

- відомості генерального плану та іншої містобудівної документації, державні будівельні норми, необхідні для проведення інвентаризації земель;

- технічні звіти зі встановлення зовнішніх меж: землеволодінь і землекористувань;

- матеріали попередніх інвентаризацій;

- паспорти земельних ділянок;

- документи і матеріали про відведення земельних ділянок;

- відомості чергових планів відведень і забудови;

• матеріали з винесення в натуру, встановлення (оновлення) і визначення меж земельних ділянок та меж населеного пункту;

• матеріали обстеження бюро технічної інвентаризації та експертної оцінки земельних ділянок, індивідуальної забудови;

• матеріали виконавчих зйомок, що містять відомості про землекористувачів, власників землі;

• матеріали та документи, що мають кадастровий зміст (реєстри, таблиці тощо) в різних службах і управліннях комунального господарства, благоустрою, озеленення і т.п.

Особлива увага при проведенні підготовчих робіт приділяється вивченню всіх документів і матеріалів, у тому числі і проектних, в яких містяться відомості з усіх видів відведення земельних ділянок по землекористувачах, власниках землі, акти вибору і плани відведення, паспорти земельних ділянок, Державні акти на право користування землею, проектні рішення, відомості про закріплення меж ділянок межовими знаками і їх характеристики, результати проведення вимірів меж землекористування, їх виконавці та час проведення.

На основі зібраних і проаналізованих матеріалів складається технічне завдання на проведення інвентаризації земель міста або населеного пункту, в якому передбачається такий порядок виконання робіт:

- розбивка території населеного пункту на мікрорайони, квартали (масиви);
- вибір технології проведення виробничого етапу інвентаризації;
- створення робочого етапу інвентаризаційного плану (схеми);
- складання землевпорядної справи кварталу (масиву);
- обстеження геодезичної мережі;
- встановлення межі міста (населеного пункту);
- встановлення фактичних меж: землеволодіння і землекористування;

• складання акта встановлення та погодження меж;
 • обчислення площ населеного пункту, землеволодіння і землекористування;

• ведення земельного балансу кварталів в цілому у населеному пункті.

Залежно від площі населеного пункту вибирається загальна структура розбивки його території, яка повинна враховувати наявний адміністративно-територіальний поділ та особливості території населеного пункту. Невеликі населені пункти залежно від їх площі та структури можуть не мати кварталної

розбивки. Як облікова кадастрова одиниця використовується конкретне землекористування, землеволодіння, а в ролі кадастрової одиниці повинен виступати мікрорайон, квартал або, інший компактний масив, обмежений

червоними лініями (де можливо) або природними межами (наприклад, міський парк, промислова або комунальна зона, масив земель сільськогосподарського використання і т.і.). Квартали або масиви об'єднуються в райони. Кодування кварталів, масивів, а також землекористувань, землеволодіння виконується відповідно до вказівок щодо ведення реєстраційної (поземельної) книги,

У технічному завданні дається опис технології проведення виробничого етапу інвентаризації. Він визначається наявністю топографічного забезпечення території населеного пункту або окремої його частини (району, кварталу, масиву). При розробці цього розділу необхідно керуватись наступними принципами:

• для створення робочого інвентаризаційного плану необхідно мати за основу топографічні плани;
 • масштаб вихідного топографічного матеріалу повинен бути не дрібніший ніж 1:2000;

• вихідний матеріал може не мати відображення підземних споруд та рельєфу;

• при відсутності топографічних планів за основу допустимо використовувати аерофотознімки, збільшені до масштабу 1:2000;

• як виняток, дозволяється з відома Комітету по земельних ресурсах і єдиному кадастру Автономної Республіки Крим, обласних, Київського та Севастопольського міських управлінь земельних ресурсів, управлінь (відділів)

земельних ресурсів міст обласного (районного) підпорядкування проводити інвентаризацію земель за окремими кварталами (масивами) при наявності топографічних карт масштабу дрібніше ніж: 1:2000.

• Проведення всіх нових топографічних зйомок може здійснюватись тільки за узгодженням з Комітетом по земельних ресурсах і єдиному кадастру Автономної Республіки Крим, обласними, Київським та Севастопольським міськими управліннями земельних ресурсів, управліннями (відділами) земельних ресурсів міст обласного (районного) підпорядкування.

Якщо наявні якісні матеріали, робочий інвентаризаційний план складається у такому порядку:

на топографічну основу переносяться межі кварталів (масивів) та їх коди;

на всіх наявних матеріалах, у разі можливості, позначаються межі землекористування, землеволодіння всередині коленого кварталу (масиву).

За наявності застарілих топографічних матеріалів у технічному завданні (ТЗ) передбачається їх коригування, яке повинно поєднуватись з польовим обстеженням меж землекористувань, землеволодінь. Якщо наявні приведені

до масштабу 1:2000 аерофотознімки, межі кварталів (масивів) наносяться на них шляхом перенесення по контурних точках з наявного картографічного матеріалу, або перенесення сітки координат, причому кожна вершина переноситься незалежно. З урахуванням масштабу, визначеного по перенесеній сітці, наносяться межі кварталів (масивів) за координатами.

Аерофотознімок з нанесеними на нього межами кварталів буде використовуватись як робочий інвентаризаційний план. За відсутності

топографічного матеріалу необхідного масштабу складається робоча інвентаризаційна схема масштабу 1:2000. На стандартній сітці кварталів, розробленій на чистій основі, наносяться за координатами межі кварталів

(масивів). З планів дрібнішого масштабу переносяться елементи ситуацій,

положення яких повинне бути уточнено польовими обстеженнями, що

відмічається в технічному завданні. За наявними матеріалами наносяться

контури землекористувань, землеволодінь. У технічному завданні вказуються

принципи розмежування землекористувань у спірних випадках з урахуванням

специфіки населеного пункту. В роботах з обстеження геодезичної мережі

населеного пункту вказуються порядок передачі топографо-геодезичних

матеріалів земельпорядним службам, організаціям, які володіють цими

даними; порядок польового обстеження пунктів мережі, а також пропозиції

щодо доцільності її розвитку для забезпечення робіт з інвентаризації земель.

У технічному завданні на встановлення межі населеного пункту

додаються порядок обстеження наявної мережі та пропозиції щодо її

впорядкування. Технічне завдання затверджується керівником обласного,

Київського і Севастопольського міського управлінь земельних ресурсів,

керівництвом міського та районного відділу земельних ресурсів.

За межами населених пунктів інвентаризація земель має свою специфіку і дещо є відмінною від методичних підходів в межах населених пунктів.

Комплекс робіт з інвентаризації земель за межами населених пунктів

включає наступні етапи: підготовчі роботи, топографо-геодезичні, камеральні

роботи, складання та оформлення матеріалів технічної документації.

Під час підготовчого етапу робіт:

- проводиться збір, вивчення та оцінка забезпечення топографо-

- геодезичними, планово-картографічними матеріалами об'єкту робіт;

- підготовка робочого інвентаризаційного плану;

НУБІП України

- аналіз наявних матеріалів топографо-геодезичних, землепорядних, облікових робіт, що виконувались на території, яка інвентаризується;

- аналіз технічних звітів про встановлення зовнішніх меж землекористувань;

НУБІП України

- вивчення документів і матеріалів відведення земельних ділянок;
- формування інформації про землекористувачів та землевласників.

На основі зібраних і проаналізованих матеріалів виконуються такі

роботи:

НУБІП України

- встановлення етапності виконання інвентаризаційних робіт;
- обстеження існуючих меж землеволодінь;
- створення робочого інвентаризаційного плану;

- нанесення на інвентаризаційний план місць розташування земельних ділянок за даними обмінних файлів, їхніх меж, розмірів та складу угідь;

НУБІП України

- ідентифікація земельних ділянок, які перебувають у власності чи користуванні юридичних та фізичних осіб;

- виявлення земель що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням;

НУБІП України

- визначення земельних ділянок, межі яких за даними обмінних файлів не відповідають фактичному місцю розташування на місцевості;

- складання експлікації земель по земельним угіддям;

НУБІП України

- складання експлікації земель по землевласникам та землекористувачам;

- складання реєстру земельних ділянок переданих для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (у розмірі земельних часток (паїв) та їх власників із кадастровими номерами;

НУБІП України

- складання реєстру земельних ділянок переданих для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (у розмірі земельних часток (паїв) та їх власників без кадастрових номерів;

- реєстр невитребуваних земельних ділянок переданих для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (у розмірі земельних часток (паїв);

- складання реєстру земельних ділянок переданих для ведення особистого селянського господарства та їх власників;

- складання реєстру земельних ділянок переданих для ведення фермерського господарства та їх власників і користувачів;

- складання реєстру земельних ділянок переданих в оренду, їх орендодавці та орендарі;

- наявність земель за формами власності за межами населених пунктів (за матеріалами формування території сільських (селищних) рад).

На підставі вищезгаданих матеріалів складається:

- план розподілу земель за формами власності;

- план використання земель за формами господарювання;

- план використання земель у розрізі організаційно-правових форм сільськогосподарських підприємств.

В умовах військової агресії на наших землях, досить важливим є питання моніторингу та інвентаризації об'єктів культурної спадщини з метою збереження культурного надбання нації та передачі наступним поколінням.

Відповідно до Наказу Міністерства культури України «Про затвердження порядку обліку об'єктів культурної спадщини», усі об'єкти культурної спадщини мають проходити інвентаризацію. В наслідок військових дій, об'єкти культурної спадщини піддаються швидкому руйнуванню, тому, на нашу думку, необхідно проводити швидко інвентаризацію таких об'єктів, з

метою виявлення їх руйнації, а також для збереження та поширення інформації про об'єкти культурної спадщини, зокрема для наповнення і

ведення Державного реєстру нерухомих пам'яток України, що є частиною національної інфраструктури геопросторових даних.

Оцінка стану земельних ділянок та об'єктів культурної спадщини

У створенні системи сталого просторового розвитку беруть участь багато взаємопов'язаних факторів, таких як економічні, соціальні, політичні, правові, людські та культурні, беруть участь у створенні системи сталого просторового розвитку.

Здійснення охорони нерухокої культурної спадщини через спеціальних документів територіального планування - спеціальних планів, що чітко відображають та ілюструють чітко відображають та ілюструють критерії максимального збереження.

Не викликає заперечень той факт, що охорона нерухокої культурної спадщини є одним з невід'ємних аспектів сталого просторового розвитку. Підтримка, використання та управління успадкованими цінностями спонукає до розвитку туризму, освіти, інвестицій, збільшує та збагачує потенціал просторового розвитку, який інтегрує всі аспекти розвитку. Розумне управління та використання нерухомих об'єктів культурної спадщини приносить користь усім учасникам ринку, від інвесторів до споживачів.

Уснуючу систему охорони нерухокої культурної спадщини можна вважати стриманою, централізованою та експертною. Держава (частково - громади) є єдиним суб'єктом:

що несе у несе відповідальність за збереження спадщини;
 фінансує підготовку спеціальних планів та організовує їх виконання;
 узгоджує підготовлені документи та несе відповідальність за їх виконання;

притягує до відповідальності за неналежну охорону та використання об'єктів нерухокої культурної спадщини, незважаючи на те, що більшість

цінностей, приватизовані або повернуті власникам і більше не належать державі.

Очевидно, що держава робить це одноосібно, хоча практика свідчить про протилежне явище, коли приватний інвестор займається управлінням цінностями, а держава а держава в більшості випадків виконує карально-поліцейські функції.

Всі об'єкти культурної спадщини охороняються разом із самовільно зайнятими та визначеними територіями, які є нероздільними. Оцінка

нерухомої культурної спадщини, визначає значення нерухомих культурних

цінностей, цінні властивості об'єктів культурної спадщини чи територій культурної спадщини, а також межі територій. Основною причиною є брак сертифікованих фахівців у цій сфері.

Після визначення меж території, після оголошення об'єкта охоронюваним, готується спеціальний план - документ територіального планування. Існує декілька видів документів спеціального планування:

схеми мереж об'єктів культурної спадщини;
плани меж територій культурної спадщини (територій, зон об'єктів культурної спадщини) та зон охорони;

плани управління охоронюваними територіями та зонами охорони (схеми планування);

плани землекористування охоронних об'єктів та зон;
проекти управління спадщиною охоронюваних об'єктів.

Публічність процесу планування є однією з основних складових підготовки документів територіального планування, а обговорення обмежень з громадськістю є безпрецедентним. Часткове фінансування або компенсація в інший спосіб (зниження податків, фінансування конкретних робіт тощо) витрат користувачів та власників нерухомості, які мають обмеження, є загальносвітовою практикою.

Головною особливістю інтеграції спеціальних планів є те, що окремо підготовлені плани територіального планування стають умовами для підготовки генеральних або детальних планів. Ані генеральний, ані детальний плани не можуть визначати вимоги щодо охорони спадщини. Ці окремо підготовлені документи ускладнюють підготовку єдиного документа для сталого розвитку.

Вимоги щодо охорони спадщини, встановлені у спеціальній планувальній документації є обов'язковими для генеральних, спеціальних та детальних планів територій.

Генеральні плани є одним з найважливіших документів, що визначають сталий розвиток. Основні припущення щодо охорони нерухомої культурної спадщини повинні бути відображені у підготовлених генеральних планах, що дозволить належним чином інтегрувати аспекти охорони культурної спадщини та забезпечить збереження цінностей нерухомої культурної спадщини.

Ринкові тренди та мода - це не те, на що варто покладатися при моніторингу розвитку ринку нерухомості та врахування циклічності економіки та сектору нерухомості. Сектор нерухомості характеризується циклічністю попиту та пропозиції, тоді як нерухомість на території культурної спадщини повинна також оцінюватися з точки зору охорони спадщини.

Циклічні зміни на ринку нерухомості є результатом економічних, фінансових та соціальних явищ, які формують фактори, що визначають попит і пропозицію на нерухомість. Таким чином, неможливо оцінити сектор нерухомості на територіях культурної спадщини без визначення його ролі в ринковій економіці країн Центральної та Східної Європи, які стрімко інтегруються в ринки розвинених Західноєвропейських країн.

Розвиток нерухомості на територіях культурної спадщини

Необхідно дослідити систему охоронних зон, міських структур, пріоритетів, що застосовуються оцінити місце сектору нерухомості на територіях культурної спадщини в ринковій економіці та можливостей його розвитку. Необхідно проаналізувати ширший аспект економічної структури, а також слід проаналізувати ширший аспект економічної структури.

Вивчаючи місце і тенденції розвитку сектору нерухомості, стає зрозуміло, що розвиток нерухомості виконує п'ять основних функцій:

перша - нерухомість, включаючи інфраструктуру, слід розглядати як фактор виробництва, як капітальну базу для розвитку товарів і послуг;

друга - домогосподарства використовують нерухомість для ведення домашнього господарства, проведення дозвілля та громадської діяльності у вільний час;

третья - особи, які мають фінансові ресурси, використовують нерухомість для короткострокових і довгострокових інвестицій;

четверта - нерухомість може стати частиною ринку капіталу, перетворюючись на гроші шляхом продажу або отримання кредиту під заставу нерухомості;

п'ята - результати діяльності сектору нерухомості мають значний вплив на економіку та торгівлю на економіку і торгівлю завдяки високорезвиненим, матеріальним і фінансовим відносинам, які формують попит на інші товари і послуги на місцевому ринку.

Усі п'ять функцій застосовні до девелопменту нерухомості на територіях культурної спадщини у секторі нерухомості. Однак, визначаючи вартість об'єкта нерухомості та можливі варіанти його розпорядження, необхідно враховувати фактори специфіки території культурної спадщини.

Сектор нерухомості відіграє роль "постачальника" землі для господарської діяльності, проживання людей, будівельних майданчиків та реконструкції об'єктів культурної спадщини для найбільш розвинених

ринкових економік. Необхідно постійно відслідковувати зміну потреб виробників і споживачів у землі та приміщеннях. Якщо оцінювати ці потреби з точки зору ці потреби з точки зору купівельної спроможності виробників і споживачів, ви зможете отримати загальну картину попиту на нерухомість.

Моніторинг та аналіз ринку нерухомості з метою прогнозування його можливих змін вимагає не тільки постійного моніторингу його показників, тобто цін, орендних ставок та їх коливань, але й оцінювати потенційних змін у зайнятості та розвитку територій, які, як відомо, визначаються соціальними та економічними процесами. Важливою є позиція держави у питаннях розвитку нерухомості, збереження культурної спадщини.

Створення та розширення ефективного та активного ринку нерухомості, який обслуговується професійно підготовленим персоналом, є єдиним способом скоригувати приріст нерухомості, успадкований від колишньої економічної системи. Крім того, таким чином можна раціоналізувати використання наявних ресурсів нерухомості підвищивши їхню прибутковість та децентралізувавши їх. Належним чином функціонуючий ринок нерухомості повинен дозволяти ефективним користувачам купувати приміщення або землю, орендувати їх або відбирати у неефективних суб'єктів у конкретних у потрібних їм місцях. Помноживши транзакції з позитивним результатом на велику кількість нерухомості, яка потребує "перерозподілу", можна помітити, що такий хід такий перебіг подій мав би значний вплив на розвиток економіки країни. Цього можна досягти лише шляхом створення ефективних пошукових систем для ефективних користувачів нерухомості, які не можуть функціонувати без нерухомості, без підтримки вільного та прозорого ринку нерухомості та висококваліфікованих фахівців з оцінки, управління, брокерських послуг та консалтингу.

Виходячи з фактів, ринок нерухомості не є незалежним від впливу інших секторів економіки. Навпаки, він "обслуговує" процеси, що відбуваються що відбуваються у сферах зайнятості та житла. Цей ринок буде ефективно

функціонувати лише за умови створення законодавчої бази, що регулює його діяльність, та професіоналізму постанальників ріелторських послуг.

Професіоналізм фахівців ринку нерухомості професіоналізм експертів ринку нерухомості є необхідною, але недостатньою умовою. Зусиль одних лише висококваліфікованих працівників недостатньо для подолання кризи на ринку

нерухомості в Західній Європі в 1990-х роках. Це якнайкраще підтверджує тезу про те, що ринок нерухомості не є незалежним від впливу інших секторів.

Навпаки, він дуже залежить від загальних явищ і темпів розвитку суспільства та економіки. розвитку в суспільстві та економіці. Виклики, з

якими стикаються ринки нерухомості в країнах, що розвиваються, тісно пов'язані з особливостями їхніх економічних, соціальних і політичних систем.

Зовнішні фактори, які, на жаль, часто залишаються поза увагою багатьох учасників ринку нерухомості, є невід'ємною частиною його механізмів і знань.

Крім того, часто забувається, що капітал інвесторів, які просувають ринок нерухомості, слід розглядати не лише як інвестиції в саму нерухомість, але й як капіталовкладення.

Нерухомість, як капітальні інвестиції в економічний розвиток держави, регіону, міста чи окремого об'єкта культурної спадщини. Привабливість

об'єкта нерухомості залежить від його розташування відносно багатьох зовнішніх факторів, які змінюються з часом, що впливає як на вартість об'єкта нерухомості, так і на торгівлю ним.

Підвищення ролі сектору нерухомості на територіях культурної спадщини може бути досягнуто лише шляхом розвитку та активізації ринку

цієї нерухомості, стимулювання попиту та пропозиції, а також зменшення бар'єрів на шляху перетворення та ефективного використання об'єктів

культурної спадщини. У зв'язку з ситуацією, що склалася у секторі нерухомості, процедури повинні бути максимально спрощені, щоб

підтримувати його розвиток, щоб правова та податкова системи не

перешкоджали змінам, необхідним у володінні та управлінні власністю (Radziszewicz та ін., 2017).

У питаннях розвитку нерухомості на територіях культурної спадщини роль органів державної влади не повинна обмежуватися інспекціями та заборонами. Вони повинні допомагати учасникам ринку нерухомості, а також сприяти збереженню якомога більшої кількості об'єктів спадщини. Перш за все, просторове планування має бути органами державної влади, а також необхідні дослідження комплексів та окремих будівель спадщини у старих містах. Маючи результати історичних, архітектурних, археологічних та інших важливих досліджень, власники нерухомості зможуть передбачити необхідні витрати на підготовку будівель до ринку нерухомості, беручи до уваги враховуючи специфічні вимоги до спадщини у конкретній місцевості.

Загалом, нерухомість можна поділити на

1. житлову нерухомість: квартири, будинки, тощо;
2. нежитлові приміщення: магазини, офіси, промислові об'єкти, торгові центри, об'єкти спеціального призначення
3. земельні ділянки: ділянки під забудову житлового, промислового та комерційного призначення, зони для відпочинку тощо;
4. фермерські господарства: неспеціалізоване сільське господарство, спеціалізоване сільське господарство;
5. ліси.

Геоінформаційні системи в інвентаризації культурної спадщини

Людство втрачає культурну спадщину швидше, ніж її можна задокументувати, зберегти та поширити. Існує величезне занепокоєння щодо збереження та захисту культурної спадщини, але ресурси обмежені. На культурну спадщину впливає багато чинників, не лише людські, такі як міський розвиток, вандалізм і мародерство, але й природні катаклізми, які становлять велику небезпеку (Drdácký et al., 2007).

Екологічна втома, пожежі, повені, посухи, цунамі і землетруси, а також довгострокові зміни клімату є типовими наслідками, які іноді завдають незворотної шкоди, а також неадекватним реагуванням на надзвичайні ситуації.

Мешканці, як правило, не замислюються над великою цінністю своєї рухомої та нерухомої спадщини, хоча частина з них беруть участь у церемоніях, святкуваннях, ритуалах та фестивалях. Загалом, сільська місцевість зазвичай не є достатньо чутливою для того, щоб для виявлення, захисту та збереження об'єктів, пам'яток та місць, які можуть залучити нові ресурси для посилення розвитку. Так само вони не використовуються для підвищення цінності культурної спадщини тому що потрібно задовольняти подальші примітивні потреби, щоб зробити внесок в утримання сімей. Крім того, у цих районах немає швидкого або навіть інтернет-зв'язку не існує.

Узагальнюючи все це, можна сказати, що є дефіцит ресурсів культурної спадщини, а також бракує інвентаризації та управління об'єктами культурної спадщини.

Порядок денний у сфері сталого розвитку на період до 2030 року, прийнятий Організацією Об'єднаних Націй у 2015 році, закликає до миру та процвітання для людей і планети (Організація Об'єднаних Націй, 2015) визнає як природне, так і культурне розмаїття світу та визнає, що всі культури та цивілізації можуть зробити свій внесок у сталий розвиток. В рамках цього порядку денного 17 Цілей сталого розвитку (ЦСР) були встановлені всіма країнами - як розвиненими, так і тими, що розвиваються - у глобальному партнерстві. розвиненими та тими, що розвиваються, у глобальному партнерстві. Зокрема, ЦСР 11.4 спрямована на посилення зусиль щодо захисту та збереження світової культурної та природної спадщини.

Геопортали використовуються в широкому спектрі сфер, оскільки вони є програмними системами, здатними надавати доступ до різноманітних

інформаційних ресурсів різним користувачам, що надаються з різними атрибутами.

У роботі (Ямашкін та ін., 2019) наведено перелік функціональних та якісних вимог при проектуванні геопросторових рішень, забезпечення сталого розвитку глобального суспільства:

наявність картографічної основи, що забезпечує суміщення тематичних картографічного перекриття, наявність коректних навігаційних інструментів для переміщення по геопросторових даних, наявність переміщення по геопросторових даних, доступ до атрибутів просторових об'єктів, можливість отримання додаткової інформації з інших мультимедійних джерел.

Іншим важливим елементом, про який слід повідомити, є те, що цей інвентаризація збирає інформацію лише про будівлю архітектуру, але не про ландшафт, має національну інформаційну систему, але вона не включає ці дані.

Система інвентаризації та управління спадщиною має включати наступні рекомендацій, які мають бути поширені в усьому світі спадщини:

1. Економічність: програмне забезпечення з відкритим вихідним кодом доступне безкоштовно, його легко підтримувати і вдосконалювати установами чи організаціями.

2. Кастомізація: програмне забезпечення з відкритим вихідним кодом може бути налаштоване відповідно до ваших вимог, не втручаючись в існуючі модулі. Адміністратор може вибрати, які поля даних включені в реалізацію.

Крім того, для управління довідковими даними даних спеціально включений для управління термінологією культурної спадщини різними мовами.

3. Стандарти: Включає стандарти та специфікації Відкритого геопросторового консорціуму (OGC) щодо просторових даних та веб-сервісів, таких як Web Map Service (WMS), а також а також концептуальний довідник

Міжнародного комітету з документації (CIDOC), концептуальну еталонну модель (CRM), стандарт ISO 21127:2014 для обміну інформацією про

культурну спадщину інформацією, для моделювання та інтеграції об'єктів культурної спадщини (CIDOC CRM, 2014).

4. Дизайн: Геоportal розроблений таким чином, щоб бути максимально зручним для користувача, що вимагає мінімальної адаптації, хоча це залежить від вашої ролі та дозволів, тобто адміністратор, фахівець, який збирає та редагує дані, або звичайний користувач (без прав на редагування).

5. Взаємовідносини: Веб-портал допомагає визначати та переглядати просторові взаємозв'язки джерел, які мають близькі або мають спільні риси, які важко встановити за допомогою інших системами через фіксовані/вільні часові рамки.

Геоінформаційна система інвентаризації буде працювати як з матеріальними, так і з нематеріальними ресурсами, як того вимагають на вимогу місцевих та регіональних органів влади, через розвиток міжнародного співробітництва.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

РОЗДІЛ 3. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК З ОБ'ЄКТАМИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ПРИКЛАДІ ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ

“БАБИН ЯР”

Національне значення історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”

Один з наймасштабніших та найзначніших комплексів, які бережуть пам'ять про трагедію Другої Світової та роль українського народу у боротьбі з нацизмом, - це меморіальний комплекс «Бабин Яр», нічим не загоєна рана міста Києва.

Національний історико-меморіальний заповідник «Бабин Яр» створений для донесення до громадян історії трагічних подій масового знищення нацистами мешканців Києва і військовополонених у Бабиному Яру.

Територія Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр» нерозривно пов'язана з історією Києва й України. Під час нацистської окупації Києва у 1941—1943 роках Бабин Яр став місцем масових розстрілів окупантами мирного населення і радянських військовополонених: євреїв та циган – за етнічною ознакою, а також партійних та радянських активістів, підпільників, членів Організації Українських Націоналістів, заручників, «саботажників», порушників комендантської години та інших. Центральною подією в історії Бабиного Яру стали масові акції по знищенню єврейського населення м. Києва 29-30 вересня 1941 р. Лише за ці два «розстрільних» дні зондеркоманда «4а» під командуванням штандартенфюрера Пауля Блобеля за участю частин 6-ї армії вермахту, що стояли в оточенні, розстріляли в Бабиному Яру 33 771 чоловік, не рахуючи малолітніх дітей, а це майже все єврейське населення Києва. Ці дані були подані нацистами як донесення до вермахту. Подальші розстріли євреїв проходили 1, 2, 8 і 11 жовтня 1941 року, коли ще було розстріляно приблизно 17 000 євреїв з київських передмість і області. В різних публікаціях даються різні цифри загальної кількості людей,

знищених у Бабиному Ярі, — приблизно від 70 тисяч до 200 тисяч чоловік. У 1946 році на Нюрнберзькому процесі наводилася оцінка близько 100 тисяч чоловік, згідно з висновками спеціальної державної комісії для розслідування нацистських злочинів під час окупації Києва. Більшість тіл було спалено за наказом німецького командування у 1943 році. У перші роки після звільнення Києва Бабин Яр зовні не змінювався. Місцеві жителі знаходили обгорілі кістки, речі, попіл. Тоді ж було поставлене питання про увічнення пам'яті загиблих.

13 березня 1945 р. Раднарком і ЦК Компартії України прийняли постанову № 378 «Про спорудження монументального пам'ятника на території Бабиного Яру». Але цей план не було реалізовано.

У 1950-х роках було прийнято рішення засипати Бабин Яр та створити там парк. Бабин Яр було загачено греблями та замулено пульпою з Петрівського цегельного заводу. 13 березня 1961 р. ця пульпа прорвала греблі і затопила велику територію на Куренівці. При цьому загинуло кілька сот киян. Після цього схили й дно яру було заново сплановано, висаджено дерева й кущі, прокладено шосе (шляхом, яким пульпа просувалася на Куренівку у день трагедії).

У яру розбито алеї, влаштовано парк, в обрисах і рельєфі якого вже дуже мало схожого на колишній Бабин Яр.

У 1972–76 рр. неподалік від протитанкового рову, де закатували військовополонених наприкінці 1941 р. був зведений пам'ятник у вигляді скульптурної групи жертв нацизму — «Пам'ятник радянським громадянам та військовополоненим солдатам і офіцерам Радянської Армії, розстріляним німецькими фашистами у Бабиному Яру», (скульптори М. Лисенко, В. Сухенко, О. Вітрик, архітектори А. Ігнащенко, Л. Іванченко, В. Іванченков).

Перед пам'ятником — три бронзові плити з написом на трьох мовах (українській, російській та ідиш): «Тут в 1941-43 роках німецько-

фашистськими загарбниками було розстріляно більше ста тисяч громадян міста Києва і військовополонених».

Тривалий час цей пам'ятник лишався єдиним монументальним втіленням трагедії Бабиного Яру. Питання створення історико-меморіального заповідника на території Бабиного Яру піднімалося неодноразово протягом довгого часу.

За ініціативою Президента Єврейської ради України, голови фонду «Пам'ять Бабиного Яру» І. М. Левітаса, Київською міською державною адміністрацією 13.03.1999 року було створено комісію, за результатами роботи якої був складений окремий протокол. Пунктом 3.1 даного протоколу, для уточнення місць масового розстрілу населення, встановлення охоронних меж, було передбачено розробку історико-містобудівного спорного плану території Бабиного Яру з прилеглими територіями.

З метою донесення до громадян історії трагічних подій масового знищення нацистами мешканців Києва і військовополонених у Бабиному Яру, для збереження й увічнення пам'яті жертв нацистського терору та Голокосту, проведення музейної, виставкової, екскурсійної та культурно-освітньої роботи, духовного збагачення громадян, комплекс пам'яток в урочищі Бабин Яр у м. Києві постановою Кабінету Міністрів України від 01.03.2007 року № 308 "Про Державний історико-меморіальний заповідник «Бабин Яр» було оголошено Заповідником з віднесенням його до сфери управління Міністерства культури і туризму України.

Указом Президента України № 258 від 24.02.2010 року, з огляду на велике міжнародне значення діяльності Державного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр» щодо увічнення пам'яті жертв Бабиного Яру, Заповіднику було надано статус Національного.

Рішенням Київської міської ради від 28.10.2010 р. № 204/5016 «Про надання Національному історико-меморіальному заповіднику „Бабин Яр“ земельних ділянок для експлуатації та обслуговування заповідника „Бабин

Яр“ на вул. Дорогожицькій, вул. Мельникова, 44 та на вул. Олени Теліги у Шевченківському районі м. Києва» для експлуатації та обслуговування заповідника надано в постійне користування земельні ділянки, загальною площею 28,2 га.

Національним історико-меморіальним заповідником «Бабин Яр» розроблено План організації території Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр», який затверджений Наказом Міністерства культури України № 1367 від 23.11.2012 року.

Розроблено Концепцію розвитку Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр» та ескізний проєкт будівництва Меморіального музею пам'яті жертв Бабиного Яру, які були заслухані та схвалені на засіданні Науково-методичної ради з питань охорони культурної спадщини Міністерства культури України 5 квітня 2012 року та на Архітектурно-містобудівній Раді при Головному управлінні містобудування та архітектури м. Києва 11 квітня 2012 року, а також 17 травня 2012 року отримані містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, отримані технічні умови для підключення до інженерних мереж міста Києва об'єктів проєктованого Меморіального комплексу пам'яті жертв Бабиного Яру.

Проєктом будівництва Меморіального комплексу пам'яті жертв Бабиного Яру передбачена побудова Меморіального музею пам'яті жертв Бабиного Яру; Алеї праведників; Каплиці розстріляних священнослужителів та киян, Каплиці-музею пам'яті розстріляних учасників опору; лапідарію, відтворення фрагменту яру та спорудження стіни пам'яті та ін.

Вищезазначеним Планом організації території Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр», визначено охоронні зони Заповідника, визначено режим використання території та окреслені зони регулювання забудови.

Пам'ятники на території Заповідника «Бабин Яр»

Пам'ятка національного значення

«Пам'ятник радянським громадянам та військовополоненим солдатам і офіцерам Радянської армії, розстріляним німецькими фашистами у Бабиному Яру»

Пам'ятки місцевого значення

- Пам'ятний знак «Менора»,
- Пам'ятний знак розстріляним у Бабиному Яру дітям,
- Пам'ятник українським оstarбайтерам та жертвам нацизму,
- Дерев'яний хрест у пам'ять про розстріляних членів ОУН та поетеси О.Теліги,

- Пам'ятний знак жертвам Куренівської трагедії 1961 р.
- Пам'ятник Герою України Київській підпільниці Т. Маркус,
- Дерев'яний хрест у пам'ять про розстріляних священнослужителів за заклики до захисту Вітчизни від німецьких загарбників,

- Встановлений камінь з написом: «В пам'ять про ромів, розстріляних у Бабиному Яру»,
- Встановлений камінь на ознаку спорудження єврейського центру «Спадщина»,

- Пам'ятні хрести з написом «І на цьому місці вбивали людей в 1941 р. Господи упокой їх душі»,
- Дорога скорботи (від вул. Юрія Іллєнка до пам'ятного знаку «Менора»).

Щойно виявлені пам'ятки

Склеп родини Качковських

Пам'ятні знаки, які відображають різні сторінки трагедії Бабиного Яру

- в'язням Сирецького концтабору, встановлений в 90-ті роки на розі вулиць Дорогожицької та Парково-Сирецької,
- київським футболістам — на вул. Грекова, 22-а,

• пацієнтам психіатричної лікарні, розстріляним в 1941–1942 рр. — на території Кирилівської лікарні.

• пам'ятний знак початку «Дороги скорботи» на перетині вул. Юрія Ілленка та Дорогожицької.

• пам'ятник-нагадування про Бабин Яр і його жертви (Пам'ятник знаходиться на перетині вулиць Кирилівської і Петропавлівської на Подолі).

• Пам'ятник Олені Телізі на перетині вулиць О. Теліги та Ю. Ілленка.

Проект розширеного Національного історико-меморіального

заповідника «Бабин Яр»

У 2016 році за кошти канадського мецената українського походження Джеймса Темертея через організацію "Українсько-єврейська зустріч" (УЄ)

було проведено архітектурний конкурс меморіального парку "Бабин Яр – Дорогожицький некрополь". Згодом напрацювання з цієї ініціативи були об'єднані у Проект розширеного Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр», який було представлено у лютому 2019 року.

У 2018 році історики Інституту історії України НАН представили громадськості проект Концепція Меморіального музею пам'яті жертв Бабиного Яру.

У лютому 2019 року українські історики, які не погоджувалися з концепцією приватного кремлівського проєкту Меморіальний центр Голокосту «Бабин Яр», представили проєкт розширеного Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр».

У червні 2020 року міністр Міністерства культури України Олександр Ткаченко пообіцяв, що у 2021 році меморіал у Бабиному Яру буде збудовано саме на базі проєкту Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр», а не російського проєкту МЦГБЯ.

У лютому 2021 року замість діючого директора заповідника Бориса Глазунова (контракт з яким було укладено до 2021 року), виконавицею

обов'язків директора заповідника було призначено юриста Розу Топанову. За інформацією українських журналістів [яких?], Топанова юрист, що раніше працювала в юридичній фірмі «Міжнародна правнича компанія», яку заснував голова ОПУ Андрій Єрмак, й є як «фахівцем з земельних питань». Оскільки у 2020 році українська влада в особі президента Володимира Зеленського публічно підтримала російський проєкт МЦГБЯ то, за припущенням журналіста Сергія Кота, Єрмак призначив Топанову для рейдерського захоплення керівництвом МЦГБЯ спочатку національного Музею жертв Бабиного Яру, а згодом й усієї території Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр».



Рис. 3.1. - Розширення меморіального комплексу «Бабин Яр»

Також у лютому 2021 року заступник голови Робочої групи по створенню Української національної концепції комплексної меморіалізації Бабиного Яру професор Олександр Лисенко заявив, що завершений текст концепції комплексної меморіалізації Бабиного Яру, напрацьований Робочою

групою при Інституті історії України НАНУ, буде презентовано у лютому 2021 року.

У червні 2021 стало відомо що Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль надав доручення Фонду державного майна України віддати в оренду приватному російському проекту будинок колишньої контори Лук'янівського єврейського кладовища, де мав бути створений державний музей про історію Бабиного Яру, який є частиною державного комплексу Національного історико-меморіального заповідника «Бабин Яр»;

коментуючи цю подію історик та співробітника Інституту політичних та етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України Анатолія Подольського Анатолій Подольський зауважив що "це капітуляція. Як український історик, як член робочої групи, яка створює державну концепцію меморіалізації пам'яті жертв Бабиного Яру, я вважаю, що цей факт доводить: найвищі державні посадовці

капітулюють, працюючи на путінській режим. Зараз не можна казати про історичні або меморіальні аспекти, а можна тільки про політичні. Наша держава виглядає зараз як обслуговуюча одиниця приватного російського проекту".

Проведення інвентаризації земельних ділянок на території історико-меморіального комплексу "Бабин Яр".

Проведення інвентаризації земельних ділянок на території історико-меморіального комплексу «Бабин Яр» відбувалося в контексті розробки технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель на території кадастрового кварталу 91:104 обмеженого вулицями Юрія Ілленка, Хохлових Сім'ї, Дорогожицька, Теліги Олени у

Шевченківському районі м. Києва, розроблена комунальним підприємством "Київський інститут земельних відносин" на виконання рішення Київської міської ради від 04.12.2018 № 229/6280 "Про затвердження Міської цільової

програми використання та охорони земель міста Києва на 2019-2021 роки" на підставі рішення Київської міської ради від 10.09.2015 № 958/1822 "Про інвентаризацію земель міста Києва" відповідно до договору від 01.03.2019 № МЦП-1.1. на виконання заходу з розробки технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель та наповнення Державного і міського земельного кадастру та технічного завдання.

Об'єкт інвентаризації була територія кадастрового кварталу 91:104 обмеженого вулицями Юрія Ілленка, Хохлових Сім'ї, Дорогожицька, Теліги Олени у Шевченківському районі м. Києва.

Нормативно-правовою базою для виконання робіт були:

- Земельний кодекс України;
- Закон України "Про землеустрій";
- Закон України "Про Державний земельний кадастр";
- Закон України "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність";
- Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності";
- постанова Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 № 476 "Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель";

Слід зазначити, що метою Міської цільової програми використання та охорони земель міста Києва на 2019-2021 роки, затвердженої рішенням Київської міської ради від 04.12.2018 № 229/6280 є, зокрема, формування земель комунальної власності територіальної громади міста Києва та оформлення прав на них.

Інвентаризація земель проводиться з метою встановлення місця розташування об'єктів землеустрою, їх меж, розмірів, правового статусу, виявлення земель, що не використовуються, використовуються нерационально або не за цільовим призначенням, встановлення кількісних та якісних характеристик земель, необхідних для ведення Державного земельного кадастру, регулювання земельних відносин, рационального використання і охорони земельних ресурсів, оподаткування та орендної плати за землю.

Формування земельних ділянок, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій, згідно чинного законодавства, може здійснюватися на підставі технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель.

Вихідними даними для виконання робіт з інвентаризації земель є: матеріали з Державного фонду документації із землеустрою; містобудівна документація, затверджена в установленому порядку; відомості з міського та Державного земельного кадастру; відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень; планово-картографічні матеріали масштабу 1:2000, в тому числі ортофотоплани; межі червоних (проектних) ліній вулиць, схеми зовнішніх меж прибережних смуг об'єктів водного фонду, затверджені в установленому порядку, тощо.

Згідно Порядку проведення інвентаризації земель, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.06.2019 № 476, роботи з інвентаризації земель включають обстежувальні, топографо-геодезичні та проектно-вишукувальні роботи, складання і оформлення технічної документації в паперовій та електронній (цифровій) формі.

Обстежувальні роботи

Обстежувальні роботи включають збір та аналіз вихідних даних для проведення інвентаризації земель, складання робочого інвентаризаційного плану. При проведенні обстежувальних робіт з інвентаризації земель були отримані вихідні дані, зокрема відомості з державного та міського земельних кадастрів, дані з містобудівного кадастру, відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень, правовстановлюючі документи на об'єкти нерухомого майна, розташованих на земельних ділянках, тощо.

На підставі отриманих даних проведений аналіз правового статусу земельних ділянок в межах кадастрового кварталу 91:104, окреслено земельні ділянки, які необхідно сформувати.

Назви вулиць в технічній документації приведені відповідно до офіційного довідника "Вулиці міста Києва", затвердженого рішенням Київської міської ради від 22.01.2015 № 34/899.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 в межах кадастрового кварталу наявні території: громадських будівель та споруд, комунально-складські, зелених насаджень загального користування, кладовищ та території вулиць і доріг.

Згідно інформації з офіційного сайту Департаменту містобудування та архітектури www.kga.gov.ua детальний план території на територію де знаходиться квартал перебуває в розробці.

Частина кварталу знаходиться в межах санітарно-захисної зони та червоних ліній вулиць.

В межах кадастрового кварталу наявні земельні ділянки, які відносяться до зеленої зони згідно "Програми розвитку зеленої зони м. Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста", затвердженої рішенням Київської міської ради від 19.07.2005 № 806/3381, чинність якої продовжена рішеннями Київської міської ради від 27.11.2009 № 714/2783, від 07.07.2016 № 572/572, від 20.12.2017 № 714/3721, від 20.12.2018 № 475/6526, від 19.12.2019 № 507/8080 - входить до переліку озеленених територій загального користування міста Києва, що відповідають типологічним ознакам та планувальним вимогам (таблиця №2, Шевченківський район, парк відпочинку "Біля меморіалу "Бабин Яр").

Квартал знаходиться в межах Центрального історичного ареалу міста та поза межами зон регулювання забудови, зон охорони пам'яток і заповідників визначених відповідно до розпорядження КМДА від 17.05.2002 № 979 "Про внесення змін та доповнень до рішення виконкому Київської міської Ради народних депутатів від 16.07.79 № 920 "Про уточнення меж історико-культурних заповідників і зон охорони пам'яток історії та культури в м. Києві".

із змінами, внесеними розпорядженням КМДА від 25.12.2007 № 1714 та рішення Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 "Про затвердження Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року". Пам'ятки історії, архітектури та містобудування в межах кадастрового кварталу – відсутні.

На основі чергового кадастрового плану, планово-картографічних матеріалів, інших зібраних та проаналізованих вихідних даних, складено робочий інвентаризаційний план із зазначенням меж: об'єкта інвентаризації;

земель незалежно від форм власності; земельних ділянок, які внесено до Державного земельного кадастру; обмежень у використанні земельних ділянок; обтяжень прав на земельні ділянки; угідь.

В ході виконання робіт встановлено, що в межах кадастрового кварталу 91:104 в Державному земельному кадастрі зареєстровано 8 земельних ділянок з кадастровими номерами 8000000000:91:104:0001, 8000000000:91:104:0002, 8000000000:91:104:0003, 8000000000:91:104:0007, 8000000000:91:104:0008, 8000000000:91:104:0013, 8000000000:91:104:0029, 8000000000:91:104:0030.

Топографо-геодезичні роботи

Топографо-геодезичні роботи виконані з метою визначення та уточнення меж земельних ділянок, обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки та угідь, які потребували уточнення та за якими неможливо було визначити межі під час виконання обстежувальних робіт.

Кадастрова зйомка місцевості здійснювалася двочастотним високоточним GPS приймачем Trimble R8 методом GNSS-спостережень в RTK-режимі.

Обробка отриманих результатів польових вимірів і спостережень та матеріалів лазерного сканування місцевості виконувалася за допомогою відповідного програмного забезпечення.

Топографо-геодезичні роботи виконувались в місцевій системі координат УСК-2000 (похідна МСК-80), яка затверджена наказом Державного

агентства земельних ресурсів України від 11.10.2012 № 1-дск та введена в дію на підставі рішення Київської міської ради від 15.02.2018 № 47/411/1 "Про питання міської геодезичної мережі міста Києва".

Згідно вищезазначеного рішення комунальне підприємство "Київський інститут земельних відносин" визначено адміністратором міської геодезичної мережі міста Києва, якому від утримувача міської геодезичної мережі міста Києва (Департамент земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради Київської міської державної адміністрації) передана координатна та висотна основа для забезпечення землевпорядних та топографо-геодезичних робіт.

У результаті топографо-геодезичних робіт було отримано дані для визначення та уточнення меж земельних ділянок, обмежень у їх використанні, обтяжень прав на земельні ділянки та угідь, які потребують уточнення або за якими неможливо визначити такі межі під час виконання обстежувальних робіт.

Середньоквадратична похибка визначення координат поворотних точок меж земельних ділянок відносно найближчих пунктів державної геодезичної мережі, геодезичних мереж згущення, міських геодезичних мереж не перевищувала 0,1 метра.

Проектно-вишукувальні роботи

Проектно-вишукувальні роботи передбачають оброблення даних, отриманих в результаті виконання топографо-геодезичних робіт.

Обробку польових геодезичних вимірів виконано аналітичним методом за допомогою автоматизованої системи.

За результатами виконання топографо-геодезичних робіт на робочий інвентаризаційний план нанесено межі земельних ділянок, обмеження у їх використанні, обтяження прав на земельні ділянки та угіддя. Складено поконтурну відомість угідь земельних ділянок, з зазначенням номерів контурів угідь, їх площ, площ земельних ділянок, їх кадастрові номери (у разі

наявності), що фактично використовуються на момент проведення інвентаризації, площа обмежень у використанні, обтяжень прав на земельні ділянки.

При виконанні проектно-вишукувальних робіт у відповідності до вимог статті 57 Закону України «Про землеустрій» складено:

- відомості про обчислення площі земельних ділянок;
- кадастрові плани; переліки обмежень щодо використання земельних ділянок;

- акти приймання-передачі межових знаків на зберігання;

- акти перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності.

За результатами формування земельних ділянок складено кадастрові плани, на яких відображено:

- площа земельної ділянки;
- зовнішні межі земельної ділянки (із зазначенням суміжних земельних ділянок, їх власників, користувачів суміжних земельних ділянок державної чи комунальної власності);

- координати поворотних точок земельної ділянки;
- лінійні проміри між поворотними точками меж земельної ділянки;
- кадастровий номер земельної ділянки;
- кадастрові номери суміжних земельних ділянок (за наявності);

- межі земельних угідь;
- межі частин земельних ділянок, на які поширюється дія обмежень у використанні земельних ділянок, права суборенди, сервітуту;

- контури об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці.

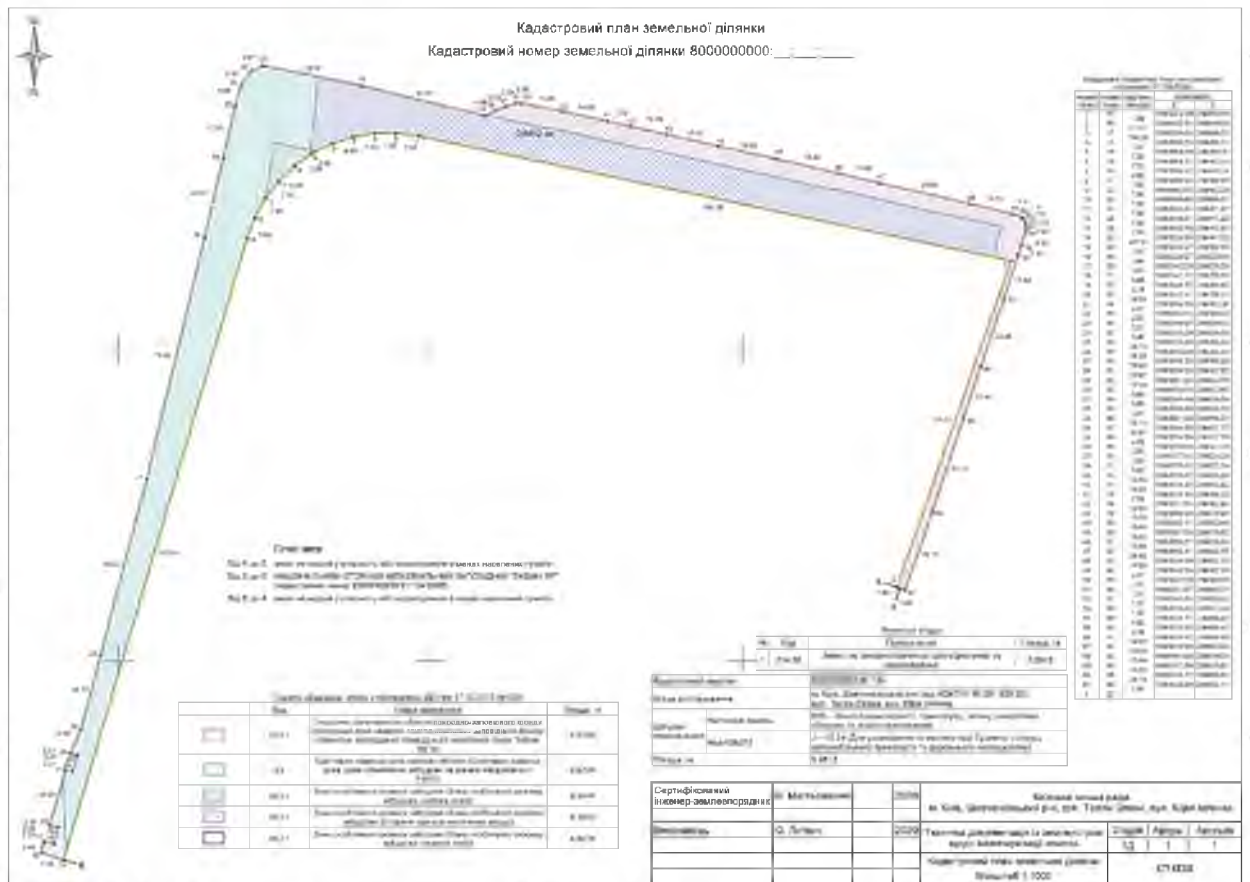


Рис. 3.2. - Кадастровий план земельної ділянки

Площі земельних ділянок вираховані з точністю до одного квадратного метра. Під час складання технічної документації передбачено сформувати 23 земельні ділянки на загальну площу 7,8057 га.

Формування земельних ділянок здійснено з урахуванням мети та завдань землеустрою, передбачених ст. ст 182, 183 Земельного кодексу України, призначення та принципів землеустрою, передбачених ст. ст. 2, 6

Закону України "Про землеустрій" з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, даних міського земельного кадастру, фактичних меж існуючих угідь та відповідно до містобудівної документації.

Характеристика земельних ділянок сформованих під час інвентаризації наведена в розділі "Матеріали формування земельних ділянок" в розрізі

земельних ділянок.
Поворотні точки меж земельних ділянок, які були сформовані, закріплені в натурі (на місцевості) межовими знаками (металева арматура, дюбель).

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

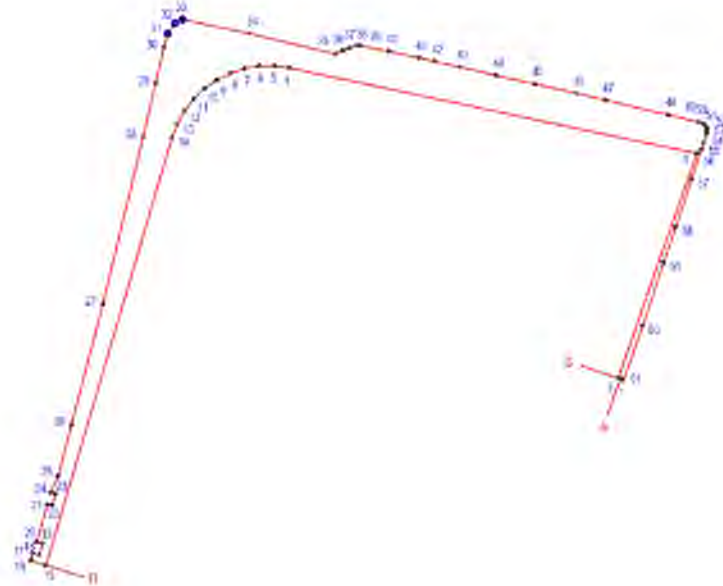
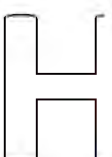
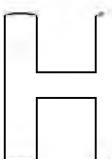
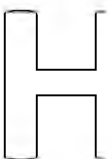
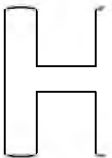
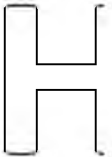
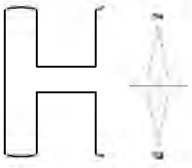
НУБІП України

Абрис земельної ділянки

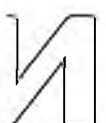
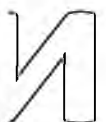
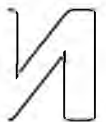
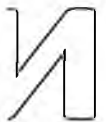
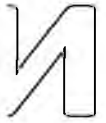
м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Теліги Олени, вул. Юрія Іллєнка

Код земельної ділянки: 91:104:0035

Площа земельної ділянки - 0,6812 га



№	Довжина
1-2	1,06
2-3	111,01
3-4	194,26
4-5	7,07
5-6	7,00
6-7	7,01
7-8	8,99
8-9	7,00
9-10	7,00
10-11	7,00
11-12	7,00
12-13	7,00
13-14	7,00
14-15	207,97
15-16	7,43
16-17	3,48
17-18	3,29
18-19	9,56
19-20	2,78
20-21	18,23
21-22	2,31
22-23	5,61
23-24	2,31
24-25	6,48
26-26	24,70
26-27	58,23
27-28	79,92
28-29	25,67
29-30	17,24
30-31	6,68
31-32	5,88
32-33	3,97
33-34	32,10
34-35	40,97
35-36	4,06
36-37	3,30
37-38	3,24
38-39	2,02
39-40	13,40
40-41	14,55
41-42	7,39
42-43	12,20
43-44	17,03
44-45	18,83
45-46	19,92
46-47	13,89
47-48	29,92
48-49	14,52
49-50	2,41
50-51	1,11
51-52	1,51
52-53	1,13
53-54	1,33
54-55	4,82
55-56	3,18
56-57	14,52
57-58	23,56
58-59	17,49
59-60	31,22
60-61	26,79
61-1	1,60



Опис меж суміжних землевласників(землекористувачів)

- Від А до Б землі не надані у власність або користування в межах населених пунктів
- Від Б до В НАЦІОНАЛЬНИЙ ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНИЙ ЗАПОВІДНИК "БАБИН ЯР" (кадастровий номер 8000000000: 91: 104: 0008)
- Від В до А землі не надані у власність або користування в межах населених пунктів

Умовні позначення:

- межа земельної ділянки
- 1 поворотні точки меж земельної ділянки
- 24,52 проміри меж земельної ділянки
- межові знаки - металева арматура (за наявності)
- межові знаки - дубеля (за наявності)

Рис. 3.4. - Абрис земельної ділянки

В разі якщо межі земельних ділянок в натурі (на місцевості) збігалися з природними та штучними лінійними спорудами і рубежами – межові знаки не встановлювались. Також межові знаки не встановлювались в спільних поворотних точках земельних ділянок, які були раніше закріплені межовими знаками та передані на зберігання землекористувачу (п. 3.8 розділу III Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 №376 (із змінами)).

Межові знаки пред'явлені та передані на зберігання Київській міській раді, про що складений акт приймання-передачі межових знаків на зберігання з абрисом земельної ділянки та списком межових знаків, переданих на зберігання, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження меж земельних ділянок з власниками/користувачами суміжних земельних ділянок. Під час виконання проектно-вишукувальних робіт складено зведений інвентаризаційний план у масштабі 1:2000.

Сформовано переліки земельних ділянок (земель) :

НУБІП України

НУБІП України

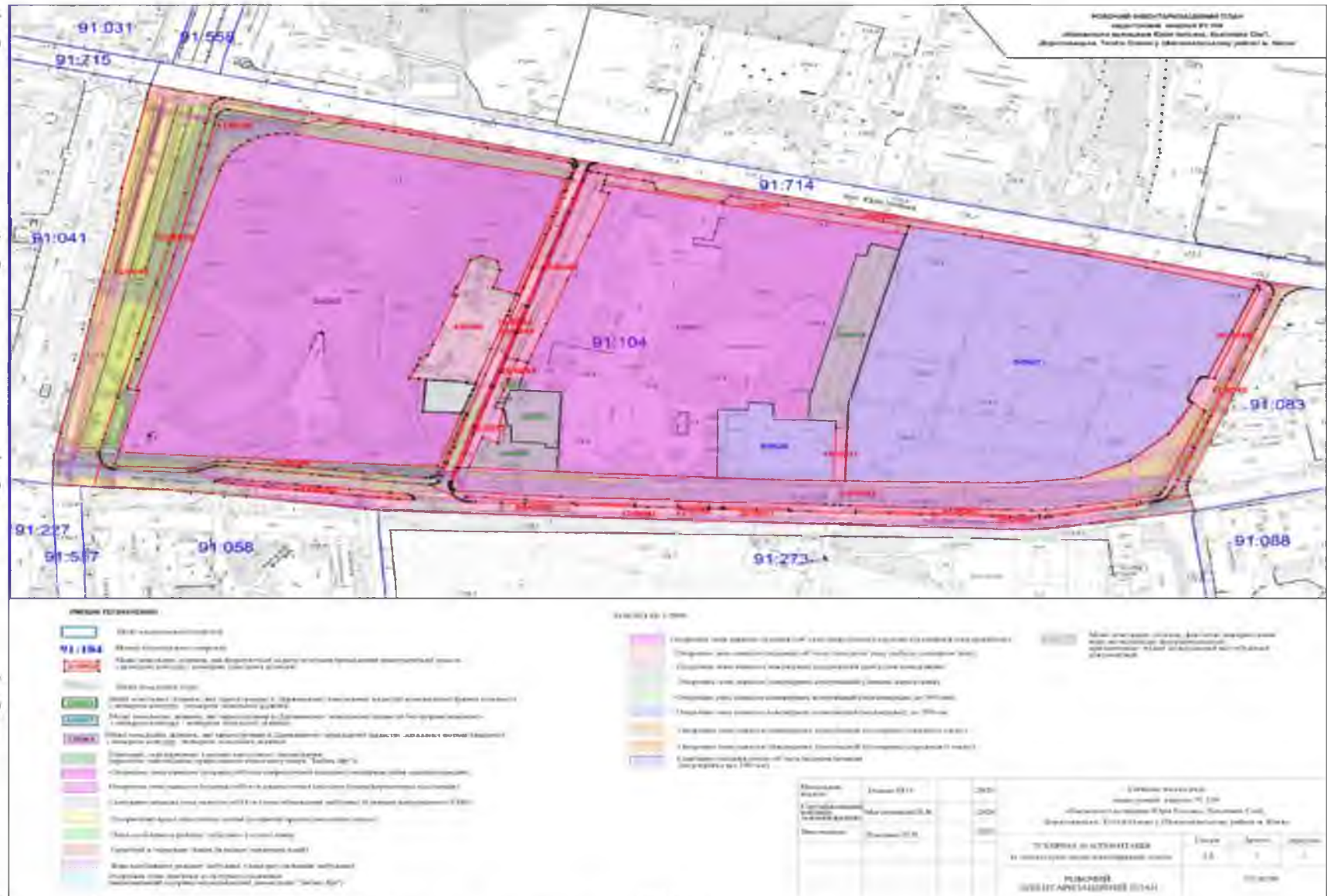
НУБІП України

НУ

НУ

НУ

НУ



НУБІП України

Рис. 3.5. - Робочий інвентаризаційний план

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями наданих у власність (користування) кадастровими номерами;

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями, наданих у власність (користування) без кадастрових номерів;

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями не наданих у власність чи користування;

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями, що використовуються без документів, що посвідчують право на них;

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями, що використовуються не за цільовим призначенням;

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями невитребуваних земельних часток (паїв);

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями відумерлої спадщини.

Перелік земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями, наданих у власність (користування) з кадастровими номерами

в межах кадастрового кварталу 91:104 обмеженого вулицями Юрія

Ілленка, Хохлових Сім'ї, Дорогожицька, Теліси Олени у Шевченківському районі м. Києва

Таблиця 3.1

№ з/п	Кадастровий номер	Назва землекористувача/власника згідно даних ДЗК	Інформація згідно даних міського земельного кадастру	Місце розташування земельної ділянки	Площа, га	Категорія земель	Угіддя
1	2	3	4	5	6	7	8
1	8000000000:91:104:0001	Концертн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення	Концертн радіомовлення, радіозв'язку та телебачення	вул. Дорогожиц ька, 10	4,3671	900	інформа ція відсутня
2	8000000000:91:104:0002	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	вул. Дорогожим ька, 10	0,1644	200	009.00

3	8000000000:91:10 4:0003	ТЕРИТОРІАЛЬ НА ГРОМАДА МІСТА КИЄВА В ОСОБІ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ	Приватне акціонерне товариство "ДРЕК Київські електромережі"	вул. Дорогожиц ька, 10	0,1806	900	010.00
4	8000000000:91:10 4:0008	НАЦІОНАЛЬНИЙ ІСТОРИКО- МЕМОРІАЛЬНИЙ ЗАПОВІДНИК "БАБИН ЯР"	НАЦІОНАЛЬНИЙ ІСТОРИКО- МЕМОРІАЛЬНИЙ ЗАПОВІДНИК "БАБИН ЯР"	вул. Дорогожиц ька	6,1650	000	інформа ція відсутня
5	8000000000:91:10 4:0013	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	вул. Дорогожиц ька, 10	0,0158	200	009.00
6	8000000000:91:10 4:0030	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	ОБСЛУГОВУЮ ЧИЙ КООПЕРАТИВ "АК ТЕЛЕКОМ"	вул. Дорогожиц ька, 10	0,4395	200	009.00

Вищезазначені переліки узагальнені у порівняльній таблиці із зазначенням у разі наявності розбіжностей між даними інвентаризації земель, земельно-обліковими даними та документами, які поєднують право на земельну ділянку. Підготовлено пропозиції щодо узгодження даних отриманих за результатами проведення інвентаризації земель.

Під час складання технічної документації виявлено, що фактичне використання 1 земельної ділянки не відповідає функціональному призначенню згідно затвердженої містобудівної документації, у зв'язку з чим земельна ділянка не формувалась.

На підставі даної документації із землеустрою в межах кадастрового кварталу 91:104 передбачено сформувати 23 земельні ділянки та провести їх державну реєстрацію шляхом внесення відомостей про них до Державного земельного кадастру.

За результатами проведених робіт по інвентаризації земель складено технічну документацію із землеустрою щодо інвентаризації земель в паперовому та електронному вигляді.

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, на основі відомостей, що містяться у технічній документації складеної у паперовому вигляді, з метою внесення відомостей про земельні ділянки до Державного земельного кадастру, було сформовано електронні документи (електронний файл уніфікованої форми для обміну інформацією, яка використовується під час ведення Державного земельного кадастру і виконання топографо-геодезичних робіт, робіт із землеустрою та оцінки земель). Результатом внесення відомостей про земельну ділянку в Державний земельний кадастр є присвоєний кадастровий номер земельної ділянки та витяг з Державного земельного кадастру.

Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель в паперовому та електронному вигляді разом із витягами з Державного земельного кадастру передається Замовнику.

Відповідно до статті 186 Земельного кодексу України технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель затверджується Київською міською радою. Затверджена документація із землеустрою в електронній формі подається розробником до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель.

При складанні технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель кадастрового кварталу, 91:104 на земельну ділянку (код 91.104.0006) площею 0,4261 га, яка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, 12а, відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інших нормативних документів, встановлені обмеження щодо її використання,

а саме:

Таблиця 3.2

Зони санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності

Код обмеження	Назва обмеження	Назва та характеристика, що обумовлюють встановлення обмеження	Площа
01.02.1	Охоронна зона пам'ятки культурної спадщини	Національний історико-меморіальний заповідник "Бабин Яр"	0,4261 га
01.05	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи	підземний електрокабель	0,0034 га
01.05	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи	підземний електрокабель	0,0001 га
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	водопровід до d 300 мм	0,0382 га
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	водопровід до d 300 мм	0,0002 га
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	дощова каналізація	0,0307 га
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	дощова каналізація	0,0179 га
03.01	Санітарно-захисна зона навколо об'єкта	зона обмеження забудови за рівнем напруженості електромагнітного поля	0,4261 га
06.01	Зона особливого режиму забудови	зелена зона	0,0249 га
06.01	Зона особливого режиму забудови	зелена зона	0,0004 га
06.01	Зона особливого режиму забудови	зелена зона	0,0009 га
06.01.1	Території в червоних лініях	в межах червоних ліній	0,0047 га
06.06.2	Історичний ареал населеного місця	Центральний історичний ареал міста	0,4261 га
10.25	Території, зарезервовані з метою наступного заповідання	проектне заповідання природнього комплексу (парк "Бабин Яр")	0,0089 га

Розміри та місцезнаходження меж зон обмежень щодо використання земельної ділянки зазначені на кадастровому плані земельної ділянки.

Подальші напрями збереження та відновлення історико-меморіального комплексу “Бабин Яр”

Відсутність узгоджених і перевірених даних про земельні ділянки в громаді наражає на такі ризики:

1. Недоотримання податків

Відсутність на публічній кадастровій карті даних про ділянку або її власника може свідчити про відсутність цієї ж інформації у Держгеокадастрі та ДФС. Відповідно громада недоотримує податків з цих земель – земельний податок, ПДФО з оренди, єдиний податок, плату за землю. Можливі випадки виявлення серед зазначених земельних ділянок невитребуваних паїв та/або відумерлої спадщини. В такому разі, місцевий бюджет втрачає всю суму плати за землю за користування такими земельними ділянками.

2. Самовільне захоплення земель

Як визначити факт самозахоплення? Необхідно порівняти фактичні контури посівів з юридичними межами ділянок, що обробляється. Якщо межі полів виходять за кадастрові контури – є факт несанкціонованого використання. Більше того, такі заорювання можуть бути інвентаризовані та витребувані ОТГ на свій баланс, як і ті державні землі, що були передані раніше. Зазвичай площа самозахоплення може сягати від 3 до 5% загального земельного банку ОТГ. Порахуйте, наскільки збільшиться надходження, якщо офіційно здати ці ділянки в оренду!

3. Тіньова оренда земельних ділянок

Для земельних ділянок приватної форми власності існує ціла низка проблем, що стосуються передусім «тіньової» обробітки. Відсутність інформації про право користування свідчить про те, що агровиробники домовляються з власниками паїв про ведення обробітку і сплачують орендну плату напряду без підписання договору. З одного боку, – це приватні землі і ОТГ до них не має відношення, але податок на доходи фізичних осіб, 60% якого йдуть в місцеві бюджети, не сплачується.

Звичайно, є ймовірність того, що договір існує і його було укладено та зареєстровано до 2013 року, та на практиці, після додаткової перевірки, виявляється, що більше 50% ділянок дійсно оброблюються «в тіні».

Використання супутникових даних дозволяє встановити факт обробітку цілісних масивів ділянок, а за даними Реєстру речових прав можна визначити чи оформлено право користування на ці ділянки.

4. Невикористання державних та комунальних земель

Першочерговим завданням територіальних громад є управління державними та комунальними землями. Наявність у власності громади земель, що не передані у власність або користування призводить до втрат плати за землю. У разі виявлення таких земель ОТГ має прийняти рішення щодо їх подальшого розпорядження – передати на приватизацію, виставити на аукціон право оренди тощо.

5. Обробіток земель не сільськогосподарського призначення

Нерідко можна зафіксувати випадки обробітку с/г земель шляхом, що не відповідає визначеній категорії або цільовому призначенню, зокрема, розорювання ділянок, наданих для сінокосіння чи випасання худоби. Факт обробітку є відхиленням від затверджених проектів землеустрою і громада має попередити фактичного користувача про припинення правопорушення із подальшим накладанням штрафних санкцій.

Якщо земельна ділянка державної/комунальної власності, громада може ініціювати зміну цільового призначення земельної ділянки для збільшення надходжень в місцевий бюджет.

6. Фінансова оцінка ризиків

Виявлені недоліки щороку призводять до втрат/недонадходжень до бюджету сільської ради. За результатами розрахунків, можна стверджувати, що кожна територіальна громада недоотримує в бюджет сотні тисяч гривень на рік.

Питання узгодження невідповідності даних при інвентаризації, за правовстановлюючими документами і згідно земельного кадастру відбувається за трьома параметрами:

1. Координатами, тобто місце розташування,
2. Площею
3. Не відповідність інформації, щодо власника і землекористувача

Це є справді великою проблемою маючи три джерела даних визначити найточніше не просто. Якщо обирати територію, що використовують, як еталон для проведення інвентаризації, то межі ділянок встановлених на публічно кадастровій карті не будуть збігатися. Головними причинами є не добросовісність власників, що розорюють інші території, вирубують ліс, лісосмуги, викорчуюють польові дороги, незаконно використовують сусідні ділянки.

При виборі ділянки на публічній кадастровій карті як еталонного неможливо досягнути головної мети інвентаризації. Визначення місцерозташування території, що розорюють і не законно присвояють, не використовують, або використовують не раціонально та не за цільовим призначенням: встановити розташування земельних ділянок, розміру, меж, правового статусу, виявити ділянки, які використовуються нераціонально, не використовуються або ж експлуатуються не по цільовому призначенню.

Єдиним варіантом вирішення задачі є узгодження інформації через сільську раду подавши пропозиції щодо узгодження даних. Можна обрати основні пропозиції, а саме:

1. Землевласникам та землекористувачам, які використовують земельні ділянки з виявленими розбіжностями, привести у відповідність використання земельних ділянок до правовстановлюючих документів.

2. Фізичним та юридичним особам пропонуємо оформити правовстановлюючі документи на земельні ділянки, які перебувають у їх фактичному користуванні.

3. Під час реєстрації земельних ділянок дотримуватись вимог законодавства щодо визначення точності площ земельних ділянок.

Інвентаризація земель за межами населених пунктів проводиться по межі фактичного використання земель сільської ради.

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

ВИСНОВКИ

В результаті написання магістерської роботи можна зробити наступні висновки:

Інвентаризація земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення є критично важливою для збереження та належного управління цими цінними ресурсами. Вона дозволяє створити обґрунтовану базу даних для прийняття рішень та розробки стратегій збереження та розвитку культурної спадщини.

В процесі інвентаризації важливо використовувати сучасні геоінформаційні технології та методи геопросторового аналізу. Вони дозволяють точно визначити межі земельних ділянок та об'єктів культурної спадщини, а також відстежувати їх стан та зміни з часом.

Результати інвентаризації можуть служити основою для розробки планів охорони та реставрації об'єктів культурної спадщини. Вони дозволяють визначити пріоритети та ресурси, необхідні для збереження та відновлення цих цінних ресурсів.

Інформація, отримана в результаті інвентаризації, створює можливість для кращого управління та планування земельних ресурсів, де розташовані об'єкти культурної спадщини. Вона допомагає місцевим органам вирішувати питання щодо земельного використання та розвитку, забезпечуючи збереження цінних історичних та культурних об'єктів. Інформація, отримана в результаті інвентаризації, також сприяє підвищенню свідомості громадськості про важливість збереження культурної спадщини та земельних ресурсів. Це стимулює громадський інтерес та підтримку для заходів їх збереження.

Інвентаризація земельних ділянок з об'єктами культурної спадщини національного значення є невід'ємною частиною стратегічного підходу до збереження та розвитку культурної спадщини. Вона допомагає забезпечити належне використання цих ресурсів та зберегти їх для майбутніх поколінь,

сприяючи збереженню історичної та культурної спадщини міста Києва та України в цілому.

У результаті проведення інвентаризації земель оновлюються та вносяться до Державного земельного кадастру відомості про стан земель, розміри та кількість земельних ділянок, що дозволяє створити реальний

інструмент контролю за змінами, що відбуваються, а наявність актуальних відомостей про правовий режим їх використання та суб'єктів земельних відносин – конкретизувати адресну спрямованість при реалізації

природоохоронних заходів та персоніфікувати відповідальність за використання земельних ділянок не за цільовим призначенням або з порушенням земельного законодавства.

При проведенні інвентаризації земель на території кадастрового кварталу 91:104, обмеженого вулицями Юрія Ілленка, Хохлових Сім'ї, Дорогожицька,

Теліги Олени у Шевченківському районі м. Києва, детальному аналізу правового статусу земельних ділянок згідно даних міського і Державного земельних кадастрів, відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень та правовстановлюючих документів на

об'єкти нерухомого майна, наданих їх власниками та балансоутримувачами,

встановлено, що в Державному земельному кадастрі зареєстровано 8 земельних ділянок, 23 земельних ділянки передбачено сформувати. У кадастровому кварталі 91:104 пропонується сформувати 23 земельних ділянки

загальною площею 7,8057 га з присвоєнням їм кадастрових номерів та внесенням відомостей до Державного земельного кадастру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про землеустрій : Закон України від 22.05.2003 р. № 858-IV : станом на 10-лип. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>

2. Про внесення змін до Порядку проведення інвентаризації земель : Постанова Каб. Міністрів України від 05.08.2022 р. № 866. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/866-2022-n#Text>

3. Дорош О.С. Інвентаризація земель: методичні підходи до її проведення / О.С. Дорош // Агросвіт. – 2015. – № 11. – С. 24–30 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/agrosvit_2015_11_5.

4. Наказ Держгеокадастру від 13 травня 2019 року №129 «Про деякі питання проведення заходів з інвентаризації земель державної власності»/

5. Наказ Держгеокадастру від 13.05.2019 № 129 «Про деякі питання проведення заходу з інвентаризації земель державної власності» URL: <http://dzk.gov.ua/metodychni-rekomendatsiyi-shhodo-dokumentatsiyi-iz-inventaryzatsiyi-zemel-silskogospodarskogo-pryznachennya/>

6. Наказ Держгеокадастру від 21 лютого 2019 року №59 «Про проведення інвентаризації земель державної власності»/

7. Новий порядок проведення інвентаризації земель - 2019. URL: <https://dreamdim.ua/ru/novyi-poryadok-provedennya-inventaryzatsiyi-zemel-2019/>

8. Про державний земельний кадастр: Закону України від 07.07.2011, № 3613-VI, редакція від 01.03.2016, підстава 888-19 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3613-17

9. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для проведення інвентаризації земель та оновлення картографічної основи Державного земельного кадастру: Постанова Кабінету міністрів України від 3 березня 2020 р. № 169. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/169-2020>

10. Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету

Міністрів України: Постанова Кабінету міністрів України №476 від 5 червня 2019 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/476-2019/>

11. Земельний кодекс України/: Кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III ; станом на 10 жовт. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>

12. Гретяк А. М. Розвиток ринку землі в Україні // Землевпорядний вісник. - К., 2000. - №1. - С. 9-12.

13. Формування ринку землі в Україні / В.П. Галушко, Ю.Д. Білик, А.С. Даниленко та ін.; За ред. А.С. Даниленка, Ю.Д. Білика ; Держ. ком. України по земель. ресурсах, Нац. аграр. ун-т. - К. : Урожай, 2002. - 278 с.

14. Інструкція про порядок контролю і приймання топографо-геодезичних та картографічних робіт, затверджена наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру України №19 від 17 лютого 2000 року

15. Умовні знаки для топографічних планів масштабів 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500, м. Київ, 2001 року.

16. Правила по техніці безпеки на топографо-геодезичних роботах, 1991 року.

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2012 року № 513 «Про затвердження Порядку проведення інвентаризації земель»

18. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500, м. Київ, 2001 року.

19. Про земельну реформу : Постанова Верхов. Ради Укр. Рад. Соціаліст. Респ. від 18.12.1990 р. № 563-XII. станом на 7 трав. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/563-12#Text>

20. Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками : Наказ Держ. ком. України із зем. ресурсів від 18.05.2010 р. № 376 :

станом на 14 вересня 2021 р. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text)

[10#Text](#)

21. Про затвердження порядку обліку об'єктів культурної спадщини.

Наказ Міністерства культури України від 11.03.2013 No 158. Редакція від 20.08.2019.

22. Кондращенко О.В. Застосування сучасних методик

фотограмметричного та геоінформаційного аналізу для забезпечення земельно-майнових відносин / О.В. Кондращенко, М.Л. Мироненко, Д.В. Шаульський // Комунальне господарство міст. Серія: Технічні науки та архітектура. - 2018. - Вип. 144. - С. 94-99. - Режим доступу: http://obuv.gov.ua/UJRN/kgm_tech_2018_144_16.

23. Чумак О.В. Методичні засади моніторингу об'єктів культурної спадщини засобами безпілотних літальних апаратів/Чумак О.В., Горковчук Ю.В.// Матеріали Міжнародної науково-технічної конференції «Геофорум-2022», 6-8 квітня 2022 р., Львів-Яворів-Брюховичі. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2022. Режим доступу: http://zgt.com.ua/wpcontent/uploads/2022/06/ТЕЗИ_ГЕОФОРУМ_2022.pdf

24. Бардаш Сергій Володимирович. Інвентаризація: теорія, практика, комп'ютеризація / Житомирський інженерно-технологічний Оін-т / Ю.І. Ссадчий (ред.) — Житомир: ЖПІ, 1999. — 372 с.

25. Калюжний М.Н., Дорош Й.М. Науково-методичні засади інвентаризації земель сільськогосподарського призначення / М.Н. Калюжний, Й.М. Дорош // Землевпорядний вісник. — 2011. — № 6. — С. 29—31.

26. Мартин А.Г. Інвентаризація земель: як її здійснювати у сучасних умовах / Земельний союз України. 27.05.2011 р. / А.Г. Мартин [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [http://zsu.org.ua/index.php/andrij-](http://zsu.org.ua/index.php/andrij-martin/91_2011_0527_14_48_38)

[martin/91_2011_0527_14_48_38](http://zsu.org.ua/index.php/andrij-martin/91_2011_0527_14_48_38)

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України
Додатки

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

НУБІП України

Додаток А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0005)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, 12а та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території зелених насаджень загального користування та частково до громадських будівель та споруд.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що на земельній ділянці знаходиться трансформаторна підстанція ТП-1907 та металеві гаражі, користувачем яких є комунальне підприємство "Київпастранс" Служба енергетичного забезпечення та зв'язку (лист №506 від 26.02.2020р.).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжерейна.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0894 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0894
категорія земель	200 - Землі житлової та громадської забудови
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	03.12 - Для будівництва та обслуговування будівель закладів комунального обслуговування
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель закладів комунального обслуговування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інших нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0006)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, 12а та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території громадських будівель (та споруд).

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що на земельній ділянці знаходяться гаражі, які згідно даних міського земельного кадастру обліковуються за гаражним кооперативом "Автолюбитель".

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжевої.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,4271 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження меж земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,4271
категорія земель	200 - Землі житлової та громадської забудови
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	02.06 - Для колективного гаражного будівництва
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування гаражного кооперативу

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0031)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до комунально-складських територій.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови та являється під'їздом до обслуговуючого кооперативу "АК ТЕЛЕКОМ", інформація про майнову належність якого відсутня.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0391 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0391
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0035)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Теліги Олени, вул. Юрія Іллєнка та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка є лишком від земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі з кадастровим номером 8000000000:91:104:0008. Згідно даних міського земельного кадастру земельна ділянка (код 91:104:0035) обліковується за Національним історико-меморіальним заповідником "БАБИН ЯР".

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по умовних лініях.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Теліги Олени та вулиці Юрія Іллєнка.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,6926 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються. Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,6926
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	014.00 - Землі, які використовуються для відпочинку та оздоровлення
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0040)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Теліги-Олени та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг. На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка фактично є проїзною частиною вул. Теліги-Олени. Вище згадана вулиця перебуває на балансі Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів і споруд на них Шевченківського району м. Києва» і закріплена за ним на праві повного господарського відання відповідно до наказу Головного управління з питань майна від 21.02.2002 №23 «Про закріплення основних фондів комунальної власності територіальної громади міста Києва» (лист від 21.04.2020 № 08-1/48). Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж кадастрових кварталів та фактичного використання території і співпадає з бордюром проїзної частини вулиці. Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Юрія Іллєнка та вулиці Дорогожицька. Обчислена площа земельної ділянки становить 1,4065 га. Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються. Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання. Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	1,4065
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.02 - Землі під дорогами, зокрема під ґрунтовими
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 №1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0041)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка фактично є проїзною частиною вул. Дорогожицька. Вище згадана вулиця перебуває на балансі Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів і споруд на них Шевченківського району м. Києва» і закріплена за ним на праві повного господарського відання відповідно до наказу Головного управління з питань майна від 21.02.2002 №23 «Про закріплення основних фондів комунальної власності територіальної громади міста Києва» (лист від 21.04.2020 № 08-1/48).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж кадастрових кварталів та фактичного використання території і співпадає з бордюром проїзної частини вулиці.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Хохлових Сім'ї та вулиці Теліги Олени. Обчислена площа земельної ділянки становить 1,0850 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються. Проведена визначена законодавством процедура погодження меж земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	1,0850
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.02 - Землі під дорогами, зокрема під ґрунтовими
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0042)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка фактично являється роздільною смугою вулиці Дорогожицька, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном, перебуває на балансі Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів і споруд на них Шевченківського району м. Києва» і закріплена за ним на праві повного господарського відання відповідно до наказу Головного управління з питань майна від 21.02.2002 №23 «Про закріплення основних фондів комунальної власності територіальної громади міста Києва» (лист від 21.04.2020 № 08-1/48).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням фактичного використання території і співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0678 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0678
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0043)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Юрія Іллєнка та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться:

- пішохідна зона (тротуари);

- зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, з врахуванням фактичного використання території і співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Юрія Іллєнка

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,3719 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,3719
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1031, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0044)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н вул. Оранжева та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка фактично є проїзною частиною вул. Оранжева. Вище згадана вулиця перебуває на балансі Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів і споруд на них Шевченківського району м. Києва» і закріплена за ним на праві повного господарського відання відповідно до наказу Головного управління з питань майна від 21.02.2002 №23 «Про закріплення основних фондів комунальної власності територіальної громади міста Києва» (лист від 21.04.2020 № 08-1/48).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж кадастрових кварталів та фактичного використання території і співпадає з бордюром проїзної частини вулиці.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Юрія Ілленка та вулиці Дорогожичка.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,2286 га. Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються. Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання. Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,2286
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.02 - Землі під дорогами, зокрема під ґрунтовими
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0045)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Хохлових Сім'ї та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка фактично є проїзною частиною вул. Хохлових Сім'ї. Вище згадана вулиця перебуває на балансі Комунального підприємства «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів і споруд на них Шевченківського району м. Києва» і закріплена за ним на праві повного господарського відання відповідно до наказу Головного управління з питань майна від 21.02.2002 №23 «Про закріплення основних фондів комунальної власності територіальної громади міста Києва» (лист від 21.04.2020 № 08-1/48).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж кадастрових кварталів та фактичного використання території і співпадає з бордюром проїзної частини вулиці.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Юрія Ілленка та вулиці Дорогожичська. Обчислена площа земельної ділянки становить 0,1695 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються. Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,1695
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.02 - Землі під дорогами, зокрема під ґрунтовими
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0046)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожницька, 15а та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до комунально-складських територій.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що на земельній ділянці знаходяться гаражі, які згідно даних міського земельного кадастру обліковуються за гаражно-будівельним кооперативом "Оранжерейний".

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням фактичного використання території та межі червоних ліній і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжерейна.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,3253 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,3253
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0047)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Юрія Іллєнка та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка є лишком від земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі з кадастровим номером 8000000000:91:104:0001, яка знаходиться на праві постійного користування у Концерну радіомовлення, радіозв'язку та телебачення.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по умовних лініях.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Юрія Іллєнка

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,1536 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,1536
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	13.01 Для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд телекомунікацій
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Для експлуатації та обслуговування об'єктів і споруд телекомунікацій

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1031, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0048)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н вул. Оранжева та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться:

- пішохідна зона (тротуари);
- зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням фактичного використання території і співпадає з бордюром та частково проходить по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжева.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0494 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0494
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру

(<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від

28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її

використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0049)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка є лишком від земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі з кадастровим номером 8000000000:91:104:0008. Згідно даних міського земельного кадастру земельна ділянка обліковується за Національним історико-меморіальним заповідником "БАБИН ЯР".

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по бордюру пішохідної частини вулиці.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,2060 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,2060
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	014.00 - Землі, які використовуються для відпочинку та оздоровлення
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1031, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0050)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Теліги Олени, вул. Юрія Ілленка, вул. Оранжерейна, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться:

- пішохідна зона (тротуари);
- два підземні переходи;
- зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, фактичного використання території і співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вул. Теліги Олени, вул. Юрія Ілленка, вул. Оранжерейна, вул. Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,5837 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,5837
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру

(<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від

28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її

використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0051)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, 15а та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до комунально-складських територій.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що на земельній ділянці знаходяться гаражі, які згідно даних міського земельного кадастру обліковуються за гаражно-будівельним кооперативом "Оранжерейний".

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, з врахуванням фактичного використання території та межі червоних ліній вулиці.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжерейна.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,1564 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,1564
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12/04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009/03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0052)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, вул. Хохлових Сім'ї та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг та частково до території кладовищ.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька, вулиці Хохлових Сім'ї.

Обчислена площа земельної ділянки становить 1,3032 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	1,3032
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0053)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н вул. Оранжева та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг та частково до території кладовищ.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться:

- пішохідна зона (тротуари);

- зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжева

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0974 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0974
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від

28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0054)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н вул. Оранжева та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться:

- пішохідна зона (тротуари);
- зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельних ділянок зареєстрованих в Державному земельному кадастрі, з врахуванням фактичного використання території, межі червоних ліній і проходить частково по огорожі.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Оранжева

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0140 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0140
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.04 - Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства
код виду земельних угідь (КВЗУ)	009.03 - Землі під будівлями та спорудами транспорту
вид використання	Для експлуатації та обслуговування будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від

28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0055)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням межі червоних ліній та фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0356 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0356
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12/13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0056)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням межі червоних ліній та фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0046 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0046
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12/13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0057)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням межі червоних ліній та фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0102 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0102
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт веренесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0058)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до вулиць і доріг.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням межі червоних ліній та фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0443 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0443
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12/13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0059)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Хохлових Сім'ї та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг та частково до території кладовищ.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на земельній ділянці знаходяться зелені насадження, які представлені газоном та поодинокими деревами.

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Хохлових Сім'ї.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,0352 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,0352
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПЗ)	12.13 Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру

(<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження

щодо її використання. Акт веренесення в натурі (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.

Продовження Додатку А

Інформація про формування земельної ділянки (код 91:104:0060)

Земельна ділянка знаходиться за адресою: м. Київ, Шевченківський р-н, вул. Дорогожицька, вул. Хохлових Сім'ї та відноситься до земель, не наданих у власність або користування в межах населених пунктів.

Згідно Генерального плану м. Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 р. затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території вулиць і доріг та частково до території кладовищ.

На час обстеження земельної ділянки в натурі (на місцевості) встановлено, що земельна ділянка вільна від капітальної забудови, на ній знаходиться пішохідна зона (тротуар).

Межа земельної ділянки сформована з врахуванням меж земельної ділянки зареєстрованої в Державному земельному кадастрі, межі червоних ліній, з врахуванням фактичного використання території та співпадає з бордюром.

Під'їзд до земельної ділянки передбачено здійснювати з вулиці Дорогожицька, вулиці Хохлових Сім'ї.

Обчислена площа земельної ділянки становить 0,4551 га.

Опис меж земельної ділянки наведений на абрисі земельної ділянки та кадастровому плані земельної ділянки, які додаються.

Проведена визначена законодавством процедура погодження межі земельної ділянки та складено акт приймання-передачі межових знаків на зберігання.

Враховуючи вищевикладене, даною технічною документацією із землеустрою щодо інвентаризації земель про земельну ділянку визначено наступне:

площа земельної ділянки, га	0,4551
категорія земель	900 - Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення
класифікація виду цільового призначення земель (КВЦПВ)	12.13 - Земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
код виду земельних угідь (КВЗУ)	008.02 - Вулиці та бульвари (включаючи тротуари), набережні, площі
вид використання	Землі загального користування

Відповідно до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051, враховуючи дані з містобудівного кадастру (<http://mkk.kga.gov.ua/>), Генерального плану міста Києва, затвердженого рішенням Київської міської ради від 28.03.2002 № 370/1804 та інші нормативні документи, на земельну ділянку встановлені обмеження щодо її використання. Акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності додається.